

ČASOPIS PRE SPOLOČENSTVÁ
ZDRUŽENIA MARIÁNSKEJ MLÁDEŽE

LŮČE

PRÍSPEVOK: 1,50 €
ŠTVŔŤROČNÍK

NOVÉ PREDSEDNÍCTVO 2015-2018

VŠETCI ZA JEDNÉHO,
ZMM PRE VŠETKÝCH.

13. ROČNÍK

1 MAREC
2015

- 03 ÚVODNÍK
 04 TO BE VINCENTIANS IV. spiritualita
 05 „ODPUŠTĚNÁM NAŠE VINY...“ Otče náš
 07 SVADBA V KÁNE GALILEJSKEJ IV. zo života Panny Márie
 10 PREDSEDNÍCTVO 2015 — 2018 zo života ZMM
 15 OBLASTNÉ SPOLOČENSTVO čo robíme
 17 NAČO JE MI PÔST? pôst
 18 LACO ĎURKOVIČ rozhovor
 20 BYŤ UČENÍKOM KRISTA na zamyslenie
 22 PÔST, KTORÝ SA PÁČI BOHU vzťah
 23 ČO ZNAMENÁ ÍŠT ZA JEŽIŠOM svedectvo zmm-áka
 25 ČO S VOLNÝM ČASOM zo života
 26 ČO S VOLNÝM ČASOM biblické postavy
 28 ČISTOTA — BOHATSTVO ĽUDSKEJ DÔSTOJNOSTI čistota — P15
 30 GIANNA BERETTA MOLLOVÁ pätnásťka
 32 KRÍŽOVÁ CESTA RÚK myšlienky
 36 NA CESTE K NAJVZDIALENEJŠIM KONČINAM na ceste
 37 POSEDENIE PRI ČAJI aktivita
 39 NEZOSTAŤ V TIENI čas
 40 MÁGIA A VIERA nástrahy
 42 AJ V TRNISTOM SVETE SA DAJÚ NÁJŠŤ KVETY SVÄTOSTI svätosť
 44 PERLA DETSTVA V MOJOM SRDCI modlitba
 46 SRDCE HODNÉ MUŽA svedectvo
 48 TÍ, ČO SA ROZHODLI ÍŠT ZA JEŽIŠOM rok zasväteného života
 54 TENTO ČLÁNOK URČITE PRESKOČÍŠ. MÁŠ SLOBODU. rozhodnutie
 56 Z ANJELSKÉJ LAVICE VIII. anjeličkov kútik
 61 VEĽKONOČNÉ KRASLICE tvorivo
 62 ELIAS VELLA: VÝSTUP NA HORU MANŽELSTVA knihy
 63 PONUKA

Časopis pre spoločenstvá Združenia mariánskej mládeže • Vydáva Združenie mariánskej mládeže, Oravská 10, 949 01 Nitra, IČO 37 860 399 • Internet: www.zmm.sk • Kontakt: Ing. Kristína Deáková • Telefón: 0904 344 744 • E-mail: luce@zmm.sk • Šéfredaktor: Ing. Kristína Deáková • Redakčná rada: sr. Bc. Mariana Kušnieriková, P. ThLic. Pavol Noga, CM, Mgr. Lucia Ondrejková, Ing. Daniel Hrenák, Mgr. Hana Gvozdjaková, Simonka Trecáková, Vladimíra Martvoňová, Jozef Šabo, Bc. Michal Šutka • ISSN 1336 - 7013 • Registračné číslo: EV 3610/09 • Vytlačila Tlačiareň Garmond, Nitra • Vyšlo s podporou MŠVVaŠ SR • IMPRIMATUR: provinciálny predstavený Slovenskej provincie Misijnej spoločnosti, Bratislava 21. septembra 2007 Č.: 99/2007 • Korektúra: P. ThLic. Pavol Noga, CM • Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu zaslaných textov.

Ahojte , ZMM-áci :).
 Prihovára sa vám nová predsedníčka ZMM, Hanka. V týchto pár vetách by som vám rada rozpovedala jeden veľmi krátky príbeh.

Bolo raz jedno dievčatko, ktoré sa veľmi rado hrávalo so svojimi spolužiačkami a kamarátkami v školskom klube. Jedného dňa, ako sa tak dievčatko hralo so svojimi kamoškami, sa všetky kamošky zrazu dvihli a niekam z družiny odišli. Dievčatko tam zostalo samo a keďže sa nemalo s kým hrať, bolo veľmi smutné. Na druhý deň sa po škole opäť zišla celá partia a znova sa spolu hrali. Dievčatku však stále vrtalo v hlave, kam to včera všetky dievčatá odišli. A tak sa rozhodlo, že sa ich na to opýta. Dozvedelo sa, že všetky kamošky začali chodiť do

Mariánskej družiny. A keďže už nechcelo byť v školskom klube nikdy samo, rozhodlo sa, že nabudúce sa k nim pridá tiež. Odvtedy dievčatko chodilo na každé stretnutie Mariánskej družiny, neskôr ZMM, a chodí na tieto stretnutia až dodnes. Jej srdce akosi vycítilo, že toto je jej druhá rodina, ktorá ju má veľmi rada a že byť jej súčasťou je poklad nad všetky poklady.

Milí mladí, týmto dievčatom som pred 16 rokmi bola práve ja a svojím príbehom som vám chcela ukázať, akou jednoduchosťou si nás k sebe naša Mamina volá. Naozaj ani vy nikdy nemôžete vedieť, ktoré z vašich detí či mladých na stretku alebo hoc len niekde vo vašom okolí spozná práve vďaka vám, že ZMM tu nie je len tak, ale že je to miesto, kde môžete plne využívať svoj potenciál, odovzdať kus zo seba, zo svojho srdca, byť tu pre druhých, ale hlavne mnoho načerpať.

Preto by som vás rada povzbudila, že ak i možno zažívate vo svojom spoločenstve obdobie púšte, nenechajte sa odradiť. Obráťte sa na Ocina, na Maminu, odovzdajte sa do ich rúk a uvidíte, že kde je vôľa a požehnanie zhora, tam suché konáre opäť ozelenejú. Stačí Bohu ponúknuť svoje ruky, dať mu svoje áno a budete sa diviť, akú krásu do vášho života namaľuje.

Hana Gvozdiaková

TO BE VINCENTIANS IV. | P. Pavol Noga, CM

alebo Chuťovky z našej vincentskej spirituality

Drahí mladí, dnes by som sa v dnešných chuťovkách zamerlal na niečo, čo vidím ako veľmi dôležité a s čím sa, ako kňaz, ktorí pracuje s mladými, často stretávam.

Je to tá vecná otázka, ktorá súvisí s obdobím človeka, keď sa rozhoduje alebo sa už rozhodol ísť po ceste zasväteného života či manželstva, a s jeho pochybnosťami, či je dané rozhodnutie správne. Otázka, ktorú si vtedy kladieme oveľa častejšie ako inokedy, znie: **„Čo vlastne Boh odo mňa chce?“** *Pozrime sa na to, čo by nám asi poradil sv. Vincent.*

Sv. Vincent sa dá charakterizovať ako neúnavný hľadač Božej vôle, ale to vďaka rozličným životným situáciám, cez ktoré si sám musel prejsť. Sv. Vincent v tom

tiež nemal od začiatku „jasno“. Musel prejsť svojimi krízami, tiež sa pýtal Boha a zamýšľal sa nad tým, čo prežil s ľuďmi, s ktorými sa stretával a vlastne, čo mu tým všetkým Boh chce povedať. Najviac však čerpal rady zo Sv. písma a vďaka tomu krok za krokom spoznával svoju cestu.

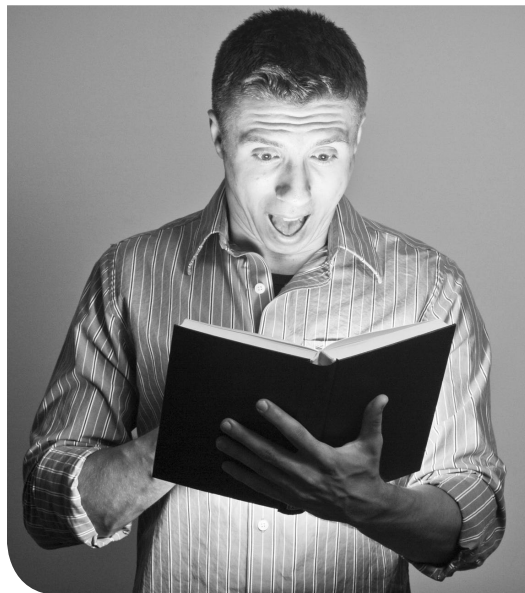
Chcem preto, aby ste jeho vety a citáty videli práve v tomto kontexte. Sv. Vincent chcel mať odpoveď na to isté, na čo chcete mať odpoveď aj vy. Čo odo mňa chcete, Bože?

„Pane, ak by si bol na mojom mieste? Čo by si urobil?“ (SVP XI, 348)

„Prispôsobme náš úsudok, ako náš Pán, úsudku Boha, ktorý sa nám dáva spoznávať skrze Písmo. A potom „v mene Pánovom“ môžeme vykonať náš úsudok v zhode s duchom evanjelia“ (SVP XII, 213, 214).

„Túžba nájsť a uskutočniť Božiu vôľu nás vedie, aby sme predovšetkým hľadali Božiu slávu, jeho kráľovstvo a jeho spravodlivosť“ (SVP XII, 164).

Staňte sa neúnavnými hľadačmi Božej vôle! Takto budete napodobňovať život sv. Vincenta.

„ODPUŠŤ NÁM NAŠE VINY...“

P. Peter Šaradin, CM

Páter Ravignan raz povedal: Vidíš toto jazero? Skús doň hodiť kameň! A teraz vezmi ešte väčší! Vynoria sa snáď tieto kamene opäť na povrch? Nie, to nemôžu. A teraz dávaj pozor! Keby mohli vystúpiť na povrch, ktorý z týchto dvoch by vyšiel hore? Prirodzene ten menší, kým ten väčší by zostal dole. Jazero je ako Božie milosrdenstvo a kamene sú naše hriechy. Čím sú väčšie, tým viac sa Boh stará, aby zostali v hĺbke a nedostali sa viac na povrch, aby nás neznepokojovali.

Keď má niekto dobrú vôľu, nemusí

sa znepokojovať svojou minulosťou. Je to také nádherné: napriek všetkému, čo bolo, môžem sa stať veľkým svätcom a môžem s tým začať hneď teraz.

Nádej je úsmev kresťanského života. Čo by sme robili bez nej? Tí, čo už nemajú žiadnu nádej, ktorí sú smutní, skleslí a zúfalí — sú úbohí diabli a nešťastní ľudia. Nikdy si nesmieme zúfať. Dobre si zapamätajme: **nikdy nezúfajme, ale vždy dúfajme v Boha.** Spomeňme si na Judáša: vykonal hlúposť a zradil Pána, ale jeho skutočná chyba nepozostávala v tom. Tou pravou hlúposťou bolo, že nemal už

žiadnu nádej, že povedal: „Môj hriech je príliš veľký.“ Žiaden hriech nie je príliš veľký, žiaden nie je väčší ako bezhraničné Božie milosrdenstvo. V ten istý deň, keď sa Judáš obesil, lotor, ktorý bol celý

život zloduchom, za dve minúty získal pre seba raj. Za dve minúty! Najprv bol zlým človekom na cestách tohto sveta, potom sa na kríži stal „zlodejom raja“: „Pane, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ „Ešte dnes budeš so mnou v raji,“ hovorí Ježiš.

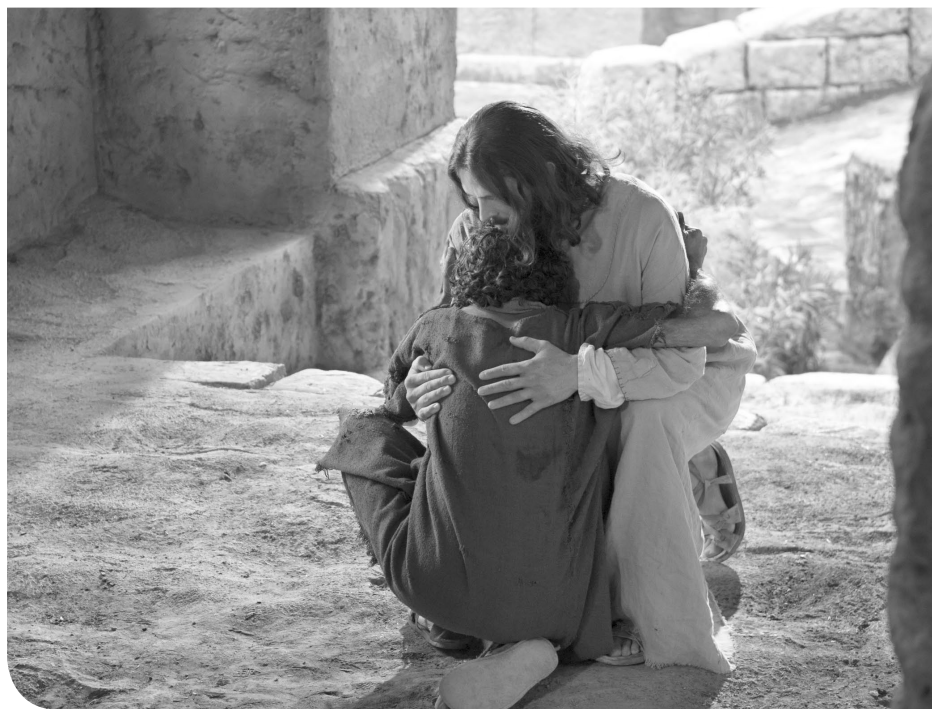
Pokúsme sa dúfať, nech je naše polozenie akékoľvek, nech sú akokoľvek veľké naše hriechy.

Žiaden hriech nie je príliš veľký, žiaden nie je väčší ako bezhraničné Božie milosrdenstvo.

Svätý František Saleský raz napísal niečo, čo sa nám môže javiť ako prehnané a paradoxné. Hovorí: Občas môže byť pre nás skoro šťastím spáchať hriech, lebo potom je človek hlboko na dne. Vtedy porozumieme, akí sme úbohí;

potom už nie sme takí neuvážení, aby sme druhými pohrdali preto, že sú hriešnikmi.

Nikdy nezúfať, nikdy nestratiť odvahu, lebo Pán je dobrý. Chceme nás všetkých pozvať práve v tomto pôstnom čase k tejto nádeji odpustenia. K dôvere odovzdať Bohu všetko, čo nás trápi, ťaží, aby veľkonočné sviatky boli o radostnom aleluja.

SVADBA V KÁNE GALILEJSKEJ IV.

Dominik Pavol

Priatelja, prešiel už skoro rok odvtedy, čo sme spoločne začali uvažovať nad slovami Písma, podľa mňa, nad jednou z najkrajších evanjeliových udalostí, v ktorej nám sv. Ján vykreslil neobyčajne pekný a hlboký vzťah medzi matkou a synom. Mali sme možnosť vnímať dôležitosť prítomnosti Márie v živote ľudí na svadbe v Káne. To je i pre nás ZMM-ákov povzbudenie k tomu, aby sme svoje zasvätenie sa Matke prežívali s väčšou intenzitou. Jej dôvera k Ježišovi sa môže, ba má stať, predlohou pre upriamanie našej pozornosti na neho. Ved' je iste každému z nás dobre známy výrok: per Mariam ad lesum — cez Máriu k Ježišovi.

Teraz by sme našu cestu skrz udalosti na galilejskej svadobnej hostine zakončili posledným zamyslením nad záverečnými veršami. Je dobré, ak toto duchovné putovanie neskončí tu, ale bude pokračovať v napodobňovaní Máriinej viery, že Ježiš zasiahne práve vtedy, keď to najviac potrebujeme. Silu k tomu vyprosujem a želám všetkým nám.

Verš 5: Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“

Aj tu vychádza aktivita od Márie. Príkaz o vyplnení každého slova, ktoré Ježiš povie, prináša do udalostí novú dynamiku a spád. Služobníci sa stávajú vykonávateľmi jeho slova. Existujú mienky, že Ježiš urobil toto znamenie z akejsi poslušnosti či nutnosti, aby nezahanbil matku, keď ho toľko prosila a teraz aj vydala pokyn k plneniu príkazov. Toto tvrdenie je určite mylné. Ježiš nikdy nič nerobil z donútenia, ale vždy a vo všetkom plnil Otcovu vôľu (Jn 4, 34). Pri týchto slovách sa nám jasne zrkadlí udalosť spod Sinaja, kde ľud po dare zákona a zmluvy jednohlasne volá: „Všetko, čo hovoril Pán, splníme!“ (Ex 24, 3). Tak, ako kedysi dalo slovo zákona ľudu život, teraz Ježišova matka verí, že Slovo, ktoré prišlo na svet dokáže to isté.

Verše 6-12

V nasledujúcich veršoch po opise nádob, ktoré budú využité ináč ako obvykle, Ježiš preberá iniciatívu a koná.

O mierach nádob a množstve vody, ktorej sa do nich zmestí, sa už popísalo mnoho. Všeobecne je známe, že celkovo mohli ísť o objem okolo 600 až 700 litrov, pokiaľ objem jednej miery je 40 až 45 litrov. Zaujímavý je ich počet. To, že ich tam stálo šesť, nám evokuje šiesty deň stvorenia, deň človeka, ktorý vo svojom živote potrebuje denné očisťovanie — telesné a o to viac duchovné. Ťažké kamenné nádoby predstavujú ťažkopádnosť zákona, ktorý človeka na jednej strane chráni, ale i zväzuje. Ježiš neruší zákon, lež mu dáva novú náplň. Židia dodržiujú 365 príkazov, čo zodpovedá dňom slnečného kalendára a 248 zákazov, čo zodpovedá antickej predstave o počte údov v ľudskom tele. Symbolické čísla obrazne vyjadrujú ich komplexnú platnosť v každom čase a v každej oblasti ľudského života. Z vody príkazov a zákazov Ježiš tvorí chutné víno nového učenia s mocou (Mk 1, 27).

Dve nariadenia sluhom bez zvláštneho znamenia, gesta či úkonu, podstatne menia vodu. Prisluhujúci nemali ľahkú úlohu. Nie je to hračka v podstate zbytočne nanosiť 700 litrov vody tam, kde ich netreba, pretože očisťovacie obrady sa už skončili a iné nebudú. Ešte väčšiu odvahu chce naservírovať starejšiemu, zrejme už radostnou náladou rozjarenému a dobrými nápojmi povzbudenému, namiesto vína plnú čašu studenej vody. Nevesta — Izrael, je bez vína planá, neplodná. Ježiš prichádza a prináša jej nový život, novú plodnosť, čo vyjadruje množstvo vína a novú ušľachtilosť vykreslenú jeho kvalitou. Ján zdôrazňuje, že zázrak sa stal

v nádobách, ktoré slúžili na očisťovanie od hriechov — symbolicky vodou. Ak je víno okrem iného symbolom krvi, tak potom Ježiš nahrádza vodu svojou krvou, ktorá dokonale očisťuje človeka.

Pochvala, ktorú si ženích vyslúžil od starejšieho, je prejavom uznania, i keď nevedel, odkiaľ sa víno vzalo. Pôvod daru, tak ako aj darca samotný, je mu neznámy. My však máme výhodu, keď poznáme slová prológu, ktorý predchádza tejto udalosti, a tak vieme, že „Slovo sa telom stalo“ (Jn 1, 14). Znamenie premenenia vody na víno má význam pre skutočnosť, že sa zjavila Ježišova sláva a tiež, že jeho učeníci uverili v neho, veď napokon viera v Slovo je cieľom každého Božieho diela (Jn 6, 30).

Preklad	Názov	Máriino upozornenie (verš 4)	Ježišova odpoveď (verš 4)	Zvrat udalostí (verš 5)
<i>katolícky</i>	Svadba v Káne – prvé zo znamení	„Nemajú víno.“	Čo mňa a teba do toho, žena?	„Urobte všetko, čo vám povie!“
<i>ekumenický</i>	Svadba v Káne	Nemajú vína.	Čo mňa a teba do toho, žena?	Urobte všetko, čo vám povie!
<i>evanjelický</i>	Svadba v Káne Galilejskej	Nemajú víno!	Žena, čo mňa a teba do toho?	Urobte všetko, čo vám povie.
<i>moderný</i>	—	Matka prišla oznámiť Ježišovi, že sa minulo víno.	„Nemôžem ti v tom pomôcť.“	„Urobte všetko, čo vám prikáže.“
<i>jehovistický</i>	—	„Nemajú víno!“	Žena, čo mám s tebou?	„Urobte, čokoľvek vám povie.“

PRESEDNÍCTVO 2015 — 2018

Milí čitatelia,

ako už istotne viete, dňa 14. 2. 2015 sa nám zmenilo zoskupenie predsedníctva.

Touto cestou by sme radi vyjadrili veľkú vďaku odchádzajúcemu predsedníctvu za to, čo pre ZMM počas ich mandátu urobilo. Nech vám to dobrotivý Pán odmení vo vašich životoch a nech vás naša Mamka sprevádza na každom kroku.

Teraz by sme vám radi v skratke predstavili nových členov predsedníctva. Pýtali sme sa: Čo chcete urobiť pre to, aby počas vášho mandátu v predsedníctve nebolo Združenie mariánskej mládeže ani studené, ani vlažné, ale aby mladí horeli ohňom nadšenia za hodnoty Bohom nám dané? A oni odpovedali...

PRESEDNÍČKA ZMM

MENO: Hana Gvozdjaková
ZASTUPUJE: celé ZMM
VEK: 27 rokov

„Mojím cieľom bude priblížiť sa k našim mladým a deťom. Spoznať čo najviac z nich osobne, porozprávať sa s nimi o tom, čo ich ťaží i čo ich teší. Práve z takéhoto feedbacku môžeme zistiť, ako v mladých rozdúchať nehasnúci plameň zapálenia sa pre ZMM. Chcem, aby ZMM-áci cítili, že som tu pre nich a že chcem priložiť ruku k dielu.“

ČLEN PRESEDNÍCTVA

MENO: Martin Kolenič
ZASTUPUJE OS: Bratislava
VEK: 22 rokov

„Chcem sa za združenie modliť a prosieť o Ducha, aby nás zapaloval za správne hodnoty. Ja sám len ťažko čosi zmôžem a bez pomoci zhora sotva prídem na to, čo by mohlo pomôcť, preto sa chcem nechať viesť tým, ktorý ma presahuje.“

ČLENKA PREDSEDNÍCTVA

MENO: Terézia Šabíková
ZASTUPUJE OS: Levice
VEK: 18 rokov

„To najdôležitejšie, čo môžem urobiť je modliť sa a robiť všetko preto, aby sme boli vytrvalé a dobré spoločenstvo. Taktiež prostredníctvom stretní, divadiel, spoločných záujmov budem robiť všetko preto, aby sme boli dobrí mladí ZMM-áci a boli tu všetci navzájom pre seba a naše okolie.“

ČLENKA PREDSEDNÍCTVA

MENO: Lucia Ondrejková
ZASTUPUJE OS: Hlohovec
VEK: 25 rokov

„Chcela by som sa venovať konkrétnym miestnym spoločenstvám, zúčastňovať sa aktivít, ktoré organizujú a sama organizovať stretnutia v rámci oblasťného spoločenstva. Mojou túžbou je predovšetkým to, aby sa ZMM-áci zaľúbili do Boha a aby sami v sebe objavili nový rozmer života tak ako ja. To by som rada dosiahla aj prostredníctvom neformálnych stretnutí (napr. také posedenie pri pizzí :)), ktoré považujem tiež za veľmi dôležité okrem duchovných aktivít. Rada by som taktiež ukázala, ako sa dá žiť svoj život jednoducho a kvalitne i prostredníctvom mojej služby v predsedníctve. Dúfam, že sa mi ich podarí aj uskutočniť a verím, že práve predsedníctvo mi ponúkne priestor na to, aby som sa mohla viac pričiniť o dobrý chod celého združenia.“

ČLENKA PREDSEDNÍCTVA

MENO: Eva Lokajová
ZASTUPUJE OS: Beluša
VEK: 22 rokov

„Jednou z vecí, ktorú by som rada spolu s animátormi urobila v mojom OS-ku, je pripraviť rôzne zaujímavé akcie, ktoré by pritiahli deťká a mladých. Akcie zamerané na hravosť, „šalenotu“ :), tančeka, ale hlavne, aby sme prostredníctvom toho všetkého poukázali na Boha a pritiahli deti a mladých k Bohu cez našu mamičku Máriu. Verím, že ostatné horlivé nápady sa budú vyvíjať počas môjho mandátu.“

ČLENKA PREDSEDNÍCTVA

MENO: Katarína Holková
ZASTUPUJE OS: Rajec
VEK: 18 rokov

„Chcela by som sa venovať miestnym spoločenstvám, a zúčastňovať sa na aktivitách, ktoré organizujú. Mojou túžbou je predovšetkým to, aby sa ZMM-áci zaľúbili do Boha a aby sami v sebe objavili nový rozmer života tak ako ja. Rada by som taktiež ukázala, ako sa dá žiť svoj život jednoducho a kvalitne i prostredníctvom mojej služby v predsedníctve.“

ČLENKA PREDSEDNÍCTVA

MENO: Lenka Naništová
ZASTUPUJE OS: Dolný Kubín
VEK: 19 rokov

„Chcela by som byť prínosom v kreatívnych nápadoch. Rozvíjať naše OS-ko. Pritiahnúť viac mladých a zapáliť ich, ukázať im Boha chápaného, Boha Otca, Boha milujúceho, Boha, s ktorým v tomto veľkom, rýchлом svete máme silu a istotu kráčať po správnej ceste.“

ČLENKA PREDSEDNÍCTVA

MENO: Simona Trecáková
ZASTUPUJE OS: Humenné
VEK: 24 rokov

„Z malej iskry na suchom polienku dokáže vzbĺknuť krásny plameň. A presne tým chcem byť ja. Jagavou iskričkou. Na prvý pohľad malou, no svojou snahou schopnou rozpaľiť na suchých polienkach plameň. V prvom rade chcem predsedníctvu i ZMM ponúknuť seba, svoju službu, každú možnú voľnú chvíľku. Verím tomu, že najlepšie cez svoj vlastný príklad, cez modlitbu, možno i cez svoje niekedy bláznivé gestá a slová dokážem byť jagavou iskričkou. Chcem, aby mladí pochopili, že ZMM je skutočná radosť, že je to úsmev, že byť v ZMM, slúžiť v ňom, žiť s ním i s mamkou Máriou je nádherne strávený čas, počas ktorého získavajú mnohé milosti nielen mladí ZMM-áci, ale i ďalší, s ktorými sa oni sami stretávajú. Určite túžim po tom, aby aj cez moje pričinenie spoznali, že aj oni môžu byť iskričkami rozpaľujúcimi plamienky radosti. Nemám konkrétnu víziu, ktorú by som vedela predložiť. Viem predložiť len seba a svoje srdiečko bijúce pre ZMM, ktoré snáď bude inšpirovať. Verím, že tí, ktorí mi dôverujú, budú so mnou spokojní a že im pomôžem nielen plamienok udržiavať, ale ho ešte viac rozpaľiť.“

ČLENKA PREDSEDNÍCTVA

MENO: Barbora Sabolová
ZASTUPUJE OS: Košice
VEK: 17 rokov

„Dovolím si citovať Svätého Otca, ktorý povedal veľmi výstižne: „Aké krásne je poslanie dávať svetlo svetu! Zažatá lampa — to je kresťanské povolanie.“ Myslím si, že to je odpoveďou na otázku, ako zapáliť mladých v spoločenstve a zapáliť ich aj za hodnoty Bohom nám dané. Byť horiacou lampou pre ostatných, aby mohli čerpať a pripáliť si svoj pomyselný tlejúci knôtik kresťanstva. Zapáľovať a horieť v mojom OS-ku! To je to, čo chcem urobiť. Byť nezhasínajúcou lampou, pretože si myslím, že práve toto moje OS Košice potrebuje — poriadne horiacu lampu!“

ČLENKA PREDSEDNÍCTVA

MENO: Mária Pavlucíková
ZASTUPUJE OS: Lendak
VEK: 21 rokov

„Najdôležitejšia je láska k združeniu, ktoré milujem a nedovolím, aby ochladlo. Ponúkam seba, všetky svoje nápady a skúsenosti, aby sa oheň, ktorý je v nás zapálený k Bohu, k Panne Márii a k spoločenstvu, stále rozširoval a nedal sa uhasiť. Chcela by som mladých povzbudiť, aby si uvedomovali každodennú Božiu prítomnosť v živote, práve v našom združení, pretože je to veľká milosť, ktorá nám bola daná skrze Pannu Máriu.“

OBLASTNÉ | Hana Gvozdjaková a levickí ZMM-áci

SPOLOČENSTVO

Ak spoločenstvo objaví svoj talent a má srdce pre druhých, môže priniesť Božiu lásku mnohým opusteným či hľadajúcim srdciam.

Rada by som vám v nasledujúcich riadkoch napísala čo-to o našom spoločenstve a jeho divadelnom talente :).

ZMM Levice tvorí skupinka milunkých anjelikov a skvelí mladí, ktorí sa v roku 2011 odvážne vydali na cestu divadelným svetom. Spoločne s animátormi si pripravili tanečné divadlo o blahoslavenej Chiare Luce Badano, s ktorým vystúpili na Zlete v Košiciach. Veru, nácvik samotného predstavenia niesol v sebe mnoho sebazáporov a obiet, ale na druhej strane nás všetkých poháňala túžba ukázať mladým, že byť svätý nie je len záležitosťou nejakej dávnej doby, ale že svätými môžeme byť i v dobe, v ktorej žijeme. Myslím, že hovorím za všetkých našich levických ZMM-ákov, keď poviem, že toto divadlo nás neskutočne obohatilo po duchovnej stránke a zo skupinky mladých sa stala rodina.

Začiatkom minulého roka nás oslovila sestrička Mariana, či by sme nespojili sily a nepripravili aj niečo k Roku Sedembolestnej — nejakú špeciálnu verziu svätého ruženca. A čo na to naši mladí? „Jasnačka, prečo nie? Hurááá!“

A tak sa začali hodiny nácvikov s našou skvelou choreografkou Beátkou. A po dvoch mesiacoch tanečných krokov, počítania 5, 6, 7, 8 a rôznych zdvíhačiek a doladovačiek pohľadov a výrazov tváre, sme sa s motýlikmi v bruchu ocitli v Nitre na Zlete 2014 a pomaly kráčali na pódium. A myslím, že ne jeden z nás pochopil, akú silu má samotná modlitba a takéto jej podanie až potom, čo za nami mnohí chodili a ďakovali nám za hlboký duchovný zážitok. Rovnako pre nás bolo silnou skúsenosťou pretkanou veľkou radosťou otvárať touto modlitbou celoslovenský mládežnícky program 7Bolestná v Šaštíne.

A teraz ruženec slovami našich mladých:

„Ruženec mi priniesol radosť z toho, že sme ho dokázali podať moderným spôsobom pre všetkých, aj starých, aj mladých, a to tým, že sme prepojili biblické obrazy s obrazmi zo súčasnosti. Ukázali sme, že ruženec nie je všedná modlitba. Spojenie tanca s Božím slovom a modlitbou je ideálne.“

„Ruženec nás ešte viac stmelil. Opäť sme mohli sprostredkovať vieru tým, že sme dali niečo zo seba. Tanec je krásny prejav šťastia a radosti a presne tieto pocity prežívame v ZMM a v živote s Pannou Máriou.“

„Dramatizovaný ruženec mi dal veľmi veľa. Mnoho zážitkov, cit pre umenie a zjednotenie sa s Bohom a mojím spoločenstvom. Mali sme strach, lebo to bola veľká úloha, ale s veľkou radosťou sme sa toho ujali. Bolo to perfektné nacvičovanie a spriatelovanie sa medzi sebou a nebom.“

A na záver ešte jedna ponuka: radi prídem zahrať dramatizovaný ruženec na hocikaké miesto na Slovensku či v zahraničí, stačí sa ozvať buď nám, alebo sekretariátu ZMM :).

NAČO JE MI PÔST?

Vdp. Jozef Kaman

Nikomu to slovo nie je po vôli. Priznajme si to, lebo to slovo pre každého kresťana je nesympatické: pre dieťa — odopri si kúsok čokolády, pre mladého — nechod' na disco, dospelému — zapri sa v niečom, lebo... a starý človek — ani nevie, čo si má dať niečo ako sebazápor, — väčšinou to skončí pri odopretí mäsa v piatok. Toto má byť pôst? Nie! Určite nie a my sa musíme pýtať, čo je pravý pôst.

Prorok nám na popolcovú stredu napísal slová: Rozviazať nespravodlivé putá, nepredať smeti z obilia, nech vyjde aj ženích, aj nevesta z komôrky osláviť Pána a pod. Čo to znamená? Pôstna disciplína vždy zohrávala v každom náboženstve dôležitú úlohu a v kresťanstve zvlášť. Boli sme vychovávaní ako generácie, ktoré v piatok nejedia mäso a pod. Áno, je dôležité niečo aj navonok urobiť pre Pána. Ale srdce má rozhodnúť o tom, akým smerom pôjde pôst a hlavne, aby samotný pôst pomohol. **Najprv k oslave Pána Boha v mojom živote, potom, aby mi pomohol stať sa lepším a aby, samozrejme, pomohol mojim blížnym.** A to mi povie sám život a situácie v ňom. Načo je

taký pôst, keď si odopriem mäso a vadím sa denne s manželom a rodinou?

Načo je mi taký pôst, keď si niečo umelo vytvorím ako pôst, nedám si kávu a pritom závidím, hádam sa, aj keď nemám pravdu, neviem odpustiť a pod.? Načo mi je taký pôst, keď sa pomodlím nie jeden, ale 3 ruženice a pritom nevidím, že mám deti nevychované, že sa neviem na blízkych srdečne usmiať a obetovať sa a pod.?

Situácie života ti ukážu, v čom sa máš postiť.

Preto Druhý vatikánsky koncil (učenie biskupov sveta a podpísané pápežom) učí od roku 1965, že situácie života ti ukážu, v čom sa máš postiť — buď milosrdný, láskavý, ochotný pomáhať, náročný aj na seba a aj na druhých v kombinácii s pochopením — záleží od situácie a pod. To je pravý pôst. Pôst vždy musí byť na oslavu Boha a ľuďom na prospech buď materiálne, alebo duchovne, inak je to samolúbošť a nie pôst.

LACO ĎURKOVIČ

P. Pavol Noga, CM

Muž plný elánu, s nápadným lookom, s citom pre dobrovoľníctvo a s veľkým srdcom. Áno, presne takýto je Laco Ďurkovič. Bol veľmi láskavý a poskytol nám interview pre náš časopis. Viac sa o ňom môžete dočítať v nasledujúcich riadkoch.

Foto: zdroj internet

1) Keď sa povie Laco Ďurkovič, tak sa mnohým mladým hneď vynorí tvoj nápadný look :). Ako by si sa predstavil ty? Kto je Laco Ďurkovič?

Laco Ďurkovič, obyčajný človek so svojimi radosťami a starosťami :-). Výzor je jedna vec, vnútro a duša je dôležitejšia na zušľachtovanie. A všetci vieme, že to je každodenná práca plná zlyhaní a pádov, ale netreba sa vzdávať ;-) Inak, som bývalý zakladateľ organizácií: Sloboda zvierat, Ľudia proti rasizmu či Liga otcov, otec dvoch detí a v súčasnosti novinár, študent Misijnej práce a dobrovoľník na projektoch v zahraničí.

2) Vďaka istej komerčnej televízii si na Slovensku dosť známy ako reportér. Ako sa ti pracuje v tomto prostredí, kde musíš byť stále na kolesách a hľadať nejaké zaujímavosti?

Je to práca ako každá iná. Po rokoch už človek skôr hľadá inšpirácie, ako spraviť odkaz do správ zaujímavý a užitočný. Vďaka tejto práci som ale zažil veľa zaujímavých príhod, dostal sa na miesta, kde sa bežný človek nedostane — od kancelárie premiéra cez kriminalisticko-expertízny ústav, väzenia, nemocnice, kostoly, bordely až po útulky pre bezdomovcov. Najväčšiu radosť som mal, keď moja reportáž niekoho obohatila, posunula, vyriešila problém alebo mu pomohla.

3) Okrem komerčných záležitostí si sa nedávno prezentoval svojimi dobrovoľníckymi aktivitami. Možno by našich čitateľov zaujímalo, ako si sa k tomu dostal.

Študujem na Vysokej škole sv. Alžbety na Katedre Misijnej a charitatívnej práce. Naša škola má 72 projektov po celom svete a v rámci nich vysiela dobrovoľníkov do celého sveta — od Ruska cez Afriku, Áziu až po Ameriku, od pomoci bezdomovcom po detské domovy, street work, programy pre podvýživéné deti až po vzdelávacie aktivity. Ja som bol takto na Hondurase u bratov vincentínov a teraz som v Kambodži v detskom domove pre HIV pozitívne siroty (House of Family).

4) Bol si pár mesiacov na misii u vincentínov na Hondurase. Aké to tam bolo, čo ťa tam najviac oslovilo?

Bola to úžasná skúsenosť! V klástore, ktorý je v pralese v najnebezpečnejšej krajine na svete, kde nie je elektrina ani obchody, cesty, nemocnica... na pobreží Karibiku. Chcem vyjadriť svoj veľký obdiv bratovi Jaroslavovi Jaššovi, ktorý to založil a aj bratovi Stanislavovi, ktorý tam pôsobí ako farár spolu s bratom Lubkom. Obdivuhodné! Ja som tri mesiace učil deti v miestnej škole angličtinu a na fare som učil učiteľov základy práce s počítačom. Bolo to úžasné. Ešte aj teraz, keď to píšem a spomeniem si, tak ma stíska pri srdci. Veľký dar.

5) Iste si sa tam stretával s veľkou chudobou. Poznačí človeka táto skúsenosť v jeho rebríčku hodnôt?

Ja som vždy pracoval v charitách a na majetku som nefičal, ale bol to hustý refresh — hlavne po duševnej stránke. Vidieť, ako sú ľudia v dedinke v pralese, kde nemajú nič okrem budy zo slamy a pár dosiek, usmíati a šťastní. Vtedy pochopíte, že problémy, ktoré my riešime, sú len z našej vlastnej hlavy a vytvárame si ich sami. Takáto očista bola veľmi krásna.

6) Teraz sa nachádzaš v Kambodži. Akým aktivitám sa tam venuješ?

V tomto projekte som opäť na tri mesiace ako dobrovoľník. Mám na starosti prípravu webu pre projekt — už funguje www.houseoffamily.sk, rovnako sponzorské schémy a aj tu nakrúcam reportáže.

„Boh je moja kotva, môj zdroj, sila, ktorá, keď mu zverujem svoje starosti a žime vierou, robí môj život nielen bohatším a krásnym — ale aj ozajstým. „

7) Nedá mi nespomenúť jednu reportáž, kde ťa tvoja komerčná televízia ukázala ako miništruješ v istej slovenskej farnosti. Rád miništruješ? :)

Miništroval som počas gymnázia v Dóme sv. Alžbety v Košiciach a potom až v Hondurase v kostolíku s vincentínmi :-D. Milujem to! Naposledy som miništroval v Marianke, bolo to krásne!

8) Keďže sme časopis pre mladých, ktorí sú veriaci, zaujímalo by ma, ako žiješ svoj vzťah s Bohom ty, čo výnimočné od neho dostávaš alebo v čom je to výnimočné?

Boh je moja kotva, môj zdroj, sila, ktorá, keď mu zverujem svoje starosti a žijem vierou, robí môj život nielen bohatším a krásnym, ale aj ozajstným. Vždy, keď sa od neho odkloním, cítim, že vysychám a môj život ide nesprávnym smerom. Vie-

ra v Boha je pre mňa najdôležitejšou potravou a dáva mi zmysel života.

9) Vďaka tvojej pomoci sa nedávno aj niektorí mladí zo ZMM mohli dostať do televízie, v ktorej pracuješ, a musím povedať, že boli z toho nadšení a nie len oni :). Dá sa s nadšením pracovať aj v komerčnej televízii a zároveň byť tam tým povestným kvasom?

Myslím, že áno. Nie je to vždy ľahké, ale práve naopak, môžete cítiť, že aj keď robíte na mieste, kde je to niekedy len o forme a je to plné povrchnosti, či ide o ulahodenie záujmu diváka alebo je to len o senzáciách, krvi a bulvári, môžete priniesť aj

pozitívnu, hodnotnú správu, pomáhajúcu. A práve v tom je ten zmysel. V televízii je veľa veriacich kolegov, skvelý kolektív.

10) Čo by si nakoniec odkázal našim mladým zo Združenia mariánskej mládeže?

Modli sa a pracuj ;-)... a potom sa zabávaj a teš! :-)

Drahý Laco, v mene všetkých mladých ZMM-ákov ti ďakujem za povzbudivé slová, lebo viem, že momentálne si dosť zaneprázdnený. Verím, že sa čo skoro uvidíme (na nejakej našej akcii :)) a podelíš sa s nami o ďalšie zaujímavé zážitky.

BYŤ UČENÍKOM KRISTA

| Lucia Froncová

V pôstom a veľkonočnom období počujeme v čítaniach štyri spevy o Pánovom služobníkovi z knihy proroka Izaiáša. Nie je to len obraz o Ježišovi Kristovi a jeho poslaní, ale je to aj výzva pre nás, aby sme sa stali jeho služobníkmi a nasledovali ho v jeho učení tak, ako to robili učeníci. Aké sú teda charakteristiky dobrého učeníka?

1. PRIJAŤ BOŽIU LÁSKU

„Hľa, môj služobník, priviniem si ho, vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie.“ (Iz 42,1)

„Hľa, môj služobník, priviniem si ho, vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie.“ (Iz 42, 1). Nik nemôže nasledovať Krista, ak si nie je vedomý toho, že ho Boh nekončne miluje. Že sme jeho milované deti, ktoré si vyvolil, ktoré si berie do náručia,

ktoré láska svojim milým slovom, z ktorých sa teší. Nik nás nemôže milovať viac ako on!

2. BYŤ SPRAVODLIVÝ A POMÁHAŤ DRUHÝM

„Nalomenú trsť nedolomí, hasnúci knôtik nedohasí, bude uplatňovať právo.“ (Iz 42, 3)

Dobrý učeník rád pomáha druhým, neláme palicu nad inými, neodsudzuje, neohovára, ale vždy je ochotný pomáhať a robí to, čo je správne.

3. OHLASOVAŤ EVANJELIUM

„Ústa mi urobil stá ostrý meč.“ (Iz 49,2)
Nebáť sa svedčiť o tom, kto je Pánom našich životov, komu sme uverili. Nebáť sa postaviť sa za správne veci, nehanbiť sa za našu vieru.

4. POČÚVAŤ PÁNOV HLAS

„Každé ráno prebúdzá môj sluch, aby som počúval ako učeník.“ (Iz 50, 4)

Dnešná doba je postavená na slovách. Je dôležité len vraviť a vraviť. Ale učeník je v tichu sám so sebou, aby otvoril svoje srdce, aby počul Pánov hlas, taký jemný, nežný, je to hlas milujúceho Otca, ktorý nás chce sprevádzať po našej ceste životom.

5. BYŤ POKORNÝ A POSLUŠNÝ

„A ja som neodporoval, nazad som neustúpil.“ (Iz 50,5)

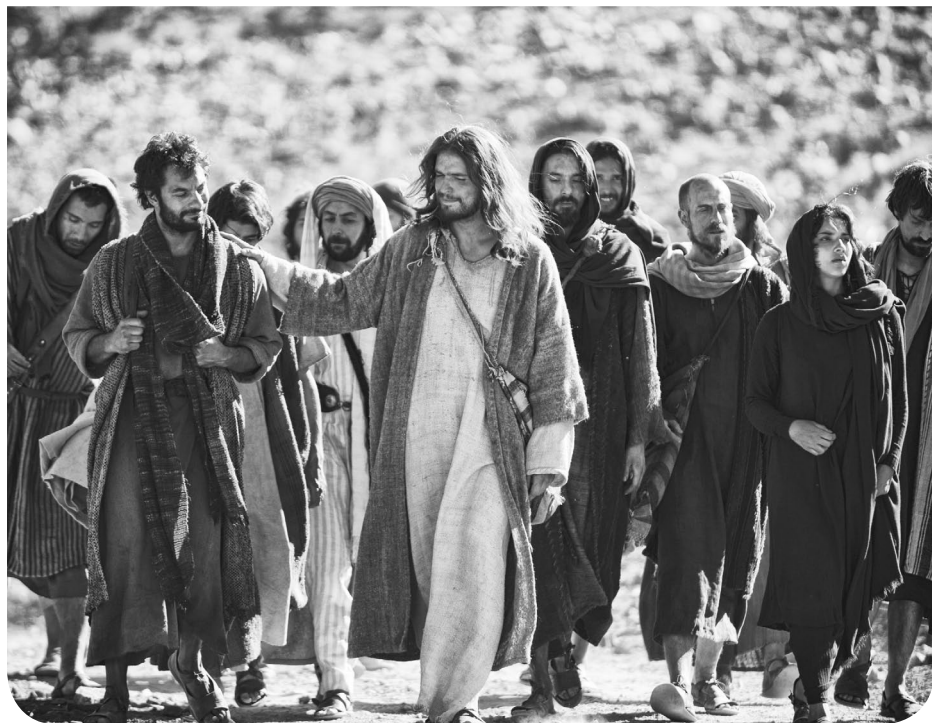
Pre pyšných miesto niet. Ako dopadol Judáš, ktorý túžil po peniazoch? Pokora a poslušnosť je ťažká úloha, ale učiť nás to zabudnúť na svoje sebecké „ja“ a prijať Božiu vôľu, nielen tú našu. Učeník sa nevyvyšuje a vie, kedy má ustúpiť.

6. VEDIETĚ UZDRAVOVAŤ

„Jeho rany nás uzdravili.“ (Iz 53,5)

Uzdravovať srdcia druhých našim vlastným svedectvom. A to tak, že naše oči budú vždy uprené na Kristov kríž, na jeho uzdravujúcu moc, na jeho rany, od ktorých nás uchránil, aby sme my skrze jeho krv vnášali pokoj a uzdravenie do ubolených a zranených srdiec.

Aj toto nám môže pomôcť pripraviť na to, keď na tretí deň Pán Ježiš vstane z mŕtvych a hneď utekať za ním. Byť tými emauzskými učeníkmi, ktorí sa vydali s ním na cestu. Byť učeníkom Krista je kráľovská výsada Božích synov a dcér a aj čas pôstu je vhodným obdobím na to, aby sme sa rozhodli odpovedať tak, ako Izaiáš odpovedal na Pánov hlas: „Tu som, mňa pošli.“

PÔST, KTORÝ SA PÁČI BOHU

Anna Lojeková

Ked' hľadáme ako a čím sa páčiť Bohu, sme na dobrej ceste ako potešiť jeho srdce, upevniť náš vzťah a vyjadriť svoju lásku k nemu. Podobne ako keď má manžel či manželka predstavu o ideálnom darčeku pre toho druhého, ale dobre si preverí, či by sa mu tento výber skutočne tak páčil.

Možno máme mnoho nápadov na pôst: zriekneme sa mäsa, čokolády, telky, rádia, facebooku, budeme sa modliť viac... a to všetko je určite dobré. Ak nás zaujíma, čo si o tom našom pôste myslí ten, pre ktorého to všetko robíme, Božie slovo o tom priamo hovorí.

Jeho šesť tipov

V 58. kapitole Izaiáša Boh hovorí o piatich druhoch skutkov, ktoré on sám považuje za pôst, ktorý sa mu páči. K tomu som doplnila Ježišov dodatok o pôste a tu je 6 tipov priamo z „prvej ruky“:

1. ROZVIAŽ HRIEŠNE A KONFLIKTNÉ ZVÄZKY

„Či nie to je pôst, ktorý sa mi ľúbi, keď rozviažete väzky zločinné a roztvoríte zvierajúce putá.“ Iz 58,5

2. POVZBUDZUJ INÝCH

„...prepustíte zlomených na slobodu a rozlámete každé jarmo? (Iz 58, 5).

„Ponúkneš hladnému svoj súcit, ubitú

dušu nasýtiš...“ (Iz 58, 10).

3. INICIATÍVNE MILOSRDENSTVO

„Keď lámeš chudobným svoj chlieb, potulných bedárov zavedieš do domu, ak vidíš nahého, zaodeješ ho a pred svojím telom sa neskrývaš?“ (Iz 58, 10)

4. ODPUSTENIE

„Keď odstrániš sprostred seba jarmo...“ (Iz 58, 9). Neodpustenie v našom srdci je obrovské jarmo, ktoré nás neskutočne zotročuje.

5. POSUDZOVANIE, ODSUDZOVANIE, OHOVÁRANIE A OSOČOVANIE

„Keď odstrániš sprostred seba kývanie prstami a reči zločinné“ (Iz 58, 9).

6. RADOSŤ A SKRYTOSŤ

„Keď sa ty postíš, pomaž si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš,

ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti.“ (Mt 6, 17 — 18).

Božia reakcia

A ako zareaguje Boh na takéto náš pôst? „Vtedy ako zora vypukne ti svetlo a uzdravenie ti náhle vyklíči: bude ťa predchádzať tvoja spravodlivosť a Pánova sláva uzavrie tvoje rady. Vtedy budeš volať a Pán odpovie, budeš kričať a riekne: „Hľa, tu som!“ (Iz 58, 8, 9)

„Vyjde vo tme tvoje svetlo a tvoja temnosť bude ako poludnie. A Pán ti dá neprestajný spočinok, jasnosťou naplní tvoju dušu a tvoje kosti upevní; budeš ako polievaná záhrada a ako prameň vôd, ktorého vody nesklamú. I postavia v tebe dávne sutiny: zdvihneš základy zašlých pokolení a volať ťa budú murárom trhlín, obnoviteľom ciest k bývaniu.“ (Iz 58, 10 — 12)

„A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti (Mt 6, 18). Zdroj: mojakomunita.sk

ČO ZNAMENÁ ÍŠŤ ZA JEŽIŠOM

(nielen počas Veľkej noci)

Lucia Ondrejková

„Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu.“ (Mt, 11,29)

Milí moji ZMM-áci... Svoj článok som začala citátom z Písma, ktorý presne vystihuje jadro nášho kresťanského života a takisto ho môžeme vnímať ako stále aktuálny i v dnešnej dobe.

O ťarche kríža asi nemusím veľa hovoriť, to každý z nás dobre pozná... Každodenné musíme zápasit s výhovorkami typu — „Ja na to nemám, je to príliš zložitý, ani sa nebudem snažiť...“

Pán nás ku sebe pozýva, každého iným a osobitným spôsobom, dáva nám úlohu, miesto, ktoré je pre nás tým najúžasnejším. Tomu všetkému sa nám veľmi ťažko uverí, keď nás trápia rôzne problémy, neistoty, strachy...

Veľká noc sa spája s krížom, s našimi

obavami. Počas každého veľkonočného obdobia sa zamýšľame nad Ježišovou obeťou, ale možno sme ešte ani raz skutočne neprecítili to, čo od nás skutočne chce náš Boh. Možno nám Boh dáva do srdca túžbu stať sa misionárom, ale my to odkladáme a bojíme sa, pretože je to príliš zložitá. Možno cítime, že by sme radi robili akcie pre mladých, ale sme znechutení negatívnymi skúsenosťami z minulosti. Tieto a iné ďalšie otázky sa v nás časom vynárajú, no občas zostanú nezodpovedané, nevyriešené. Preto, poďme za Ježišom i teraz počas týchto dní a dajme Mu naše otázky, našu nerozhodnosť, našu nedôveru. Každý deň je čas na obrodu srdca, na zaostrenie našej pozornosti na Boha.

Pre mňa sa Ježišova výzva ísť za Ním stala osobnejšou v predchádzajúcom období (Nebojte sa, nejdem do kláštora:)) Mojou vlastnou túžbou bolo žiť vždy tým správnym spôsobom života a dávať príklad iným. Pôsobila som na pozícií vedúcej oblastného spoločenstva, no po čase pri-

šla ďalšia ponuka priamo z hora — dostať sa do predsedníctva. Najprv som dostala strach pred niečím úplne novým. Uvedomila som si, že moje výhovorky typu — nemám čas, nechce sa mi — čoraz viacej slabli a prišla som na to, že aj toto môže byť spôsob, ako sa posunúť na iný level (nie vyšší, ale iný) nielen v mojej viere, ale aj v službe druhým. A tak som sa stala členkou predsedníctva. Vnímam to ako niečo, čo prišlo ku mne od Boha, možno sprvoti sprevádzané neistotou, ale zároveň i vierou v „sladké jarmo“. To je moje mini svedectvo o tom, ako vnímam Boží zásah do môjho života aj prostredníctvom toho, že som bola zvolená do predsedníctva. Preto by som chcela aj vás ostatných povzbudiť v tom, aby sme podľa samotných Ježišových slov nielen žili, ale aj konali a reagovali na to, čo ku nám prichádza. S Ním je to poriadny adrenalín, pretože nikdy neviete, aké krásne a úžasné veci má pre vás prichystané. Prajem vám krásne prežitie veľkonočného obdobia!

ČO S VOLNÝM ČASOM | Vladimíra Martvoňová

Dnes sa chcem spolu s vami zamyslieť nad témou ako správne tráviť voľný čas. Názov som ale trochu zakamuflovala, lebo keby som ho napísala hneď a priamo, tak by pravdepodobne väčšina z vás znechutene preskočila celý článok už len pri pohľade na názov. Pozývam vás pozrieť sa na istú vec z dvoch strán, z pozitívnej aj negatívnej, ktoré tu obe zhrniem.

Väčšine mladých začína víkend už v piatok večer tým, že sa po všetkých týždenných školských povinnostiach vyberú s partiou na hodinku — dve niekde von. Je to super! No ale kam ísť, keď k dispozícii sú väčšinou len bary, krčmy a reštiky, kde ponúkajú väčšinou alkohol? Či už v meste alebo na dedine. Človek ide na zábavu, tam je znova len alkohol. Tak, čo s tým? Príliš veľa alkoholu nikdy nerobí dobre, ale myslím si, že raz za čas si dať symbolicky pri nejakej oslave alebo na Vianoce, na Silvestra nejaký ten prípitok, prečo nie? Vždy je však najdôležitejšie vedieť nájsť sám v sebe mieru a povedať si dosť! Určite však neodporúčam alkohol náš-ročným. No vždy môžete a máte právo povedať alkoholu nie. Nie je to žiadna prehra. Je to moja, tvoja, naša najväčšia životná výhra! Druhý uhol pohľadu: Mnohí ľudia sa rozčuľujú, že mladí chodia len po baroch a krčmách. Ale kam majú ísť? Kde sa majú stretnúť, keď na dedine sú len krčmy a kostol? Samozrejme, aj do kostola treba chodiť, lenže sme spoločenské tvory a ako také potrebujeme občas žiť aj inak ako duchovne. Na tom naozaj nič zlé nevidím,

pokiaľ teda nie ste samotárske typy a nesedíte radšej doma. Ani ľudia z mesta už pomaly naozaj nemajú kam chodiť. Kiná, ktoré plnili okrem pozerania filmov aj spoločenskú funkciu sú prázdne. Takmer všetci už máme domáce kiná. Pozeráme, kupujeme DVD a filmy si radšej pozrieme kedy chceme. Ušetrí to veľa peňazí. Ale všetci potrebujeme občas vypadnúť. :) Mnohokrát nejde vôbec o alkohol, ale o osobné stretnutie s ľuďmi. Vôbec nie je hanba sedieť v bare s pohárom džúsu. Absolútne nemusí ísť zákonite len o alkohol. Drahí mladí! Prajem vám aj nám všetkým, aby sme mali dostatok síl a odvalu spoznať, čo je pre nás dobré. Aby sme sami v sebe v akomkoľvek smere dokázali rozoznať svoje hranice a v správnom čase si povedali nie. Nech naša zábava a trávenie voľného času správnym spôsobom je relax a načerpanie síl pre telo, ale aj pre dušu. :)

„Môžem všetko, ale nie všetko mi osoží.“

MOJŽIŠ

Juliana Korenčiaková

Prorok a zákonodarca, vodca a veľký orodovník. Ústredná postava štyroch biblických kníh — Exodus, Levitikus, Numeri, Deuteronómium. Najväčší židovský prorok, ktorý sa rozprával s Bohom aspoň od chrbta a prežil. Mojžiš.

Miloval svoj národ a veľakrát prosil Boha o odpustenie pre tento ľud, ktorý tak ťažko viackrát zblúdil. Tento veľký orodovník a vodca ľudu modlárskeho a reptajúceho napriek tomu žiada Boha: „A teraz alebo im odpusť ich previnenie, alebo ak nie, vytri ma zo svojej knihy, ktorú si napísal!“ Ide o akýsi predobraz Krista, ktorý svojou smrťou vymaže hriech človeka.

Viedol ich do zeme zaslúbenej, no sám do nej vkročiť nemohol. Na jej prahu zomiera. Neprosí Boha, aby mu predĺžil život. Naopak, prosí za svoj ľud, ktorý tak ťažko niekoľkokrát zblúdil a reptal.

Mojžiš je v židovstve taký dôležitý, ako Mohamed v islame alebo Konfucius v konfucionizme.

Len raz Boh v Biblii používa svoje vlastné meno pre seba. Povedal ho Mojžišovi z horiaceho kra. Všetky iné mená pre Boha sú naše ľudské, človekom vymyslené.

Veľký význam však Mojžiš nadobúda práve mimo judaizmu, kedy sa na neho pozeráme ako na predobraz Krista. Peter Kreeft uvádza 20 paralel medzi Mojžišom a Kristom:

1. Obaja boli vylúčení zo spoločnosti (Ex 3, 1 — 10; Jn 3, 13).
2. Obaja sa dlho vzdelávali pred svojou verejnou službou (Ex 2, 10; Lk 3, 13).
3. Obaja vykonali veľa zázrakov (Ex 7 — 14; Jn 3, 2 a 21, 25).
4. Obaja sa zachránili pred plánom zlého kráľa zavraždiť ich v útľom veku (Ex 2, 2 — 10; Mt 2, 14 — 15 a Zjv 4, 1).
5. Obaja sa postavili proti zlým pánom (Ex 7, 11; Mt 4, 1).
6. Obaja sa 40 dní postili (Ex 34, 28; Mt 4, 2).
7. Obaja vládli moru (Ex 14, 21; Mt 8, 26).
8. Obaja nasýtli zástupy ľudí (Ex 16, 15; Mt 14, 20 — 21).
9. Obaja odrážali na tvári svetlo Božej slávy (Ex 34, 35; Mt 17, 2).
10. Obaja prežili vzburu svojho ľudu (Ex 15, 24; Jn 5, 45 — 47).
11. Oboch si doma nevážili (Nm 21, 1; Jn 7, 5).
12. Obaja zachránili svoj ľud modlitbou príhovoru (Ex 32, 32; Jn 17, 9).
13. Obaja hovorili ako Božie ústa (Dt 18, 18; Jn 7, 16 — 17).
14. Obaja mali 70 pomocníkov (Nm 11, 16; Lk 10, 1).
15. Obaja dali zákon z vrchu (Ex 20; Mt 5 — 7).
16. Obaja ustanovili pamiatky (Ex 12, 14; Lk 22, 19).
17. Obaja sa po smrti opäť zjavili (Mt 17, 3; Sk 1, 3).
18. Obaja premohli svet, telo a diabla.
19. Napokon obaja vyviedli svoj ľud z otroctva na slobodu a do zasľúbenej zeme.
20. Obaja konali dielo prorokov, kňazov a kráľov — to sú tri najdôležitejšie mocenské úrady v starovekom svete.

A tak Boh prostredníctvom Mojžiša žehná svoj ľud (aj teba, brat, sestra):

„Nech ťa žehná Pán a nech ťa chráni!

Nech ti Pán ukáže jasnú tvár a nech ti je milostivý!

Nech Pán obráti svoju tvár k tebe a daruje ti pokoj!” Nm 6, 24-26

ČISTOTA — BOHATSTVO ĽUDSKEJ DÔSTOJNOSTI

otec Dušan Škurla

„Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený, a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni, len pomyselné, lebo som ešte ani jeden neprežil.“ (Ž 139, 16)

Milý priateľ, predstav si tehličku zlata, zašpinenú hrubou vrstvou blata, hodenú v hĺbke ďalších kameňov. Olepená nečistota a pohodenie medzi ďalšími špinavými predmetmi spôsobí, že hodnota tehličky zostane skrytá. Keď tehličku očistíme, umiestnime do svetla a na viditeľné miesto, spoznáme jej hodnotu, jej dôstojnosť, čiže plnú pravdu o nej.

Ak sa so vzácnym nakladá rovnako ako s obyčajným, zakrývame tým jeho dôstojnosť. Platí to o neživých veciach a ešte viac o nás, ľuďoch. Každý človek má ľudskú dôstojnosť. Čo je „ľudská dôstojnosť“? Odkiaľ ju máme? Kto nám ju dal? Ľudská dôstojnosť je akási ochrana, ktorou nás obdaril Boh. Je to čosi, čo spôsobuje, že život každého človeka je posvätný. **Ľudskú dôstojnosť nám nikto z ľudí nedal ani nemôže vziať.** Ani my sami sebe. Naša dôstojnosť je naša veľkosť, ktorú nám priznáva Boh. Je to Božie svedectvo o nás; to, ako nás vidí on, akí sme vzácní v jeho očiach. Uvedomoval si to aj autor 139. žalmu: „Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený, a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni, len pomyselné, lebo som ešte ani jeden neprežil.“ **Našu dôstojnosť môžeme my sami alebo iní pošliapať, znevážiť, pošpiniť, ale nemô-**

žeme ju vymazať. Som človek, v Božích očiach milované dieťa, povolané pre večné spoločstvo s ním a nikto to nemôže zmeniť.

Našu Bohom danú veľkosť však možno nerešpektovať alebo si ju neuvedomovať. **Keď sľiapeme po dôstojnosti človeka, ničíme jeho nevyčísliteľnú hodnotu a zahľujeme pravdu o ňom. Je to urážka Boha a urážka človeka.**

Predstavme si dieťa, ktoré drží v rukách kľúč od auta a hrá sa s ním na pieskovisku, oblizuje ho, šúcha ním po betóne, varí si s ním polievocku, a pod. Dieťa, v tomto prípade z nevedomosti, nerešpektuje určenie kľúča, ktoré mu dal výrobca, nechápe jeho hodnotu, nepozná pravdu o kľúči — t. j. že je jedinečným zariadením na používanie konkrétneho auta. Ak poškodí kľúč, hoci len z nevedomosti, zničí tým jeho hodnotu, ktorú do neho vpísal výrobca — človek. O to vážnejšie je nerešpektovanie hodnoty človeka, ktorú do neho vložil Stvoriteľ — Boh. Práve **posvätnosť človeka, čiže jeho božský pôvod, je základom ľudskej dôstojnosti.**

Čistota, nad ktorou uvažujeme počas celého roka, je taký postoj alebo správanie, ktoré rešpektuje vlastnú ľudskú dôstojnosť aj dôstojnosť ostatných ľudí. **Čistý človek je ten, kto chráni ľudskú dôstoj-**

nosť, čiže hodnotu človeka. Nečistý je ten, kto ľudskú dôstojnosť špiní. Napríklad bežne hovoríme, že niekomu bolo „pošpinené“ meno alebo povesť. Inokedy povieme, že niečo je „pod ľudskú úroveň“ (napr. vyberať odpadky z kontajnera) alebo hovoríme o „živote pod psa“ (napr. bezdomovectvo) alebo, že nejaký človek je „pod Boží obraz“ (t. j. opitý). Iným príkladom je otrokárstvo, ktoré sa už dnes v mnohých krajinách považuje za urážku ľudskej dôstojnosti, resp. ako zločin proti ľudskosti, keď si človek privlastňuje človeka ako majetok a zdroj vlastného obohatenia.

Neraz sa stáva i to, že človek znevažuje vlastnú dôstojnosť tým, že nedbá o seba. Ak seba „nemá za nič“, dovoľuje aj iným ľuďom, aby ho špinili, zneužívali. Príkladom chýbajúcej sebaúcty je, napr. prostitúcia, odhaľovanie svojho tela pred verejnosťou (striptíz, pornografia, nevhodné [z] obliekanie), konzumácia návykových škodlivých látok (drogy, alkohol, cigarety).

Čo myslíš, môžu byť neúctou k sebe samému aj piercing, tetovanie alebo adrenalínové športy na hranici ohrozenia života?

Naozaj, človek dokáže sám seba vrhnúť do otroctva, alebo vystaviť ponižovaniu a výsmechu, urobiť zo seba tovar na predaj. Taký človek akoby dobrovoľne zvnútra otvoril chrámové dvere zlodějom. Chrám našej dôstojnosti je krásny a obdivuhodný. No vieme dobre, že krása môže vyvolať postoj bázne, úcty, adorácie, ale aj prebudiť túžby po konzumácii, užití si a privlastnení. Vtedy dochádza k pošli-

neniu krásy, pošliapaniu dôstojnosti.

Ľudská dôstojnosť je imperatív, ktorý požaduje, aby sme s človekom (aj so sebou samým) zaobchádzali úctivo. Osobitne to platí o oblasti sexuality. Často používame pojem čistý/nečistý na vyjadrenie správneho/nesprávneho sexuálneho správania. Aj tu platí čisté = dôstojné; nečisté = proti ľudskej dôstojnosti. Všimnime si, že ak sa niekto dokáže vymaniť zo závislosti, povie o sebe: „už som čistý“.

Keďže sexualita človeka zahŕňa aj pudovú zložku a má aj rozmer príjemnosti (rozkoše), môže byť ľahko zneužitá. Človek použije svoje vlastné telo alebo aj telo iného pudovo, pre dosiahnutie pôžitku, bez ohľadu na pravé dobro, zmysel sexuality, resp. dôsledky svojho konania. Naša sexualita si zasluhuje veľkú úctu, lebo má veľkú dôstojnosť — je totiž určená na odovzdávanie života v spoločenstve lásky muža a ženy.

Je preto proti ľudskej dôstojnosti, ak niekto používa svoje telo alebo telo iného len ako pred-

met na vlastné uspokojovanie. Sexuálna nečistota, teda nedôstojné zmýšľanie či konanie, rastie ako strom z kmeňa neviazanosti do koruny sebauspokojovania bez preberania zodpovednosti až po trpké ovocie smrti. Ak dôjde k neplánovanému splodeniu dieťaťa, nečistota sa završí najhroznejším útokom na ľudskú dôstojnosť — zabitím nevinného a bezbranného človeka umelým potratom. Žiaľ, naša spoločnosť, ktorá tak často zdôrazňuje ochranu ľudských práv, zákonne dovoľuje zabíjanie nenarodených detí.

Zapamätaj si dôležitú postupnosť — cestu

ľudskej dôstojnosti v oblasti sexuality: kto si ctí vlastné panenstvo, bude mať v úcte aj manželstvo a ochotne prijme aj počaté dieťa. V škole sebazáporu, obety a lásky sa učíme rešpektovať ľudskú dôstojnosť. Rukolapne to potvrdzuje svedectvo modernej ženy, matky a lekárky Gianny Beretty Mollovej, ktorá ochotne obetovala svoj život, len aby sa mohlo narodiť jej štvrté dieťa.

Nie je náhoda, že o spojitosti medzi čistotou a ľudskou dôstojnosťou uvažujeme práve v marci. **Totíž 25. marec každoročne slávime ako Deň počatého dieťaťa.** Pripomíname si ľudskú dôstojnosť každého človeka, aj toho najmenšieho, ešte

len počatého človeka, ktorý si zasluhuje rovnakú úctu a právnu ochranu, ako požadujeme aj my pre seba. Symbolom úcty k nenarodeným je biela stužka, ktorú si pripíname na náš odev.

25. marec 2015 je zároveň 20. výročím veľkej encykliky svätého Jána Pavla II. o hodnote a nenarušiteľnosti ľudského života. Nesie názov Evangelium vitae – Evanjelium života. Odporúčam ti zaobstarať si ju a po častiach čítať. Tak budeš môcť dobre spoznať teologické aj logické dôvody, prečo treba obhajovať ľudskú dôstojnosť. Pomôže ti uvedomiť si, aký dôležitý je tvoj osobný príklad aj tvoja angažovanosť.

GIANNA BERETTA MOLLOVÁ

Gianna Beretta Mollová tvrdila, že láska bez obety neexistuje, že láska a obeta sú spojené ako slnko a svetlo. Túto pravdu dokazovala svojím životom. Nielen hrdinstvom na jeho konci. To už bolo len vyvrcholením lásky, v ktorú dorastala, ktorú rozdávala okolo seba a ktorej slúžila. Ako dcéra a sestra, neskôr manželka a matka, ako žena milujúca Boha, svedčiaca o ľudskej dôstojnosti ako o nenahraditeľnom poklade.

Gianna sa narodila 4. októbra 1922 v talianskom mestečku Magente. Jej rodičia, hlboko veriaci ľudia, vedeli, že život je dar. Toto vzácne poslanstvo vpísali Gianne do srdca nielen tým, že ju s láskou prijali ako desiatu z trinástich detí, ale aj výchovou plnou lásky a obety, ktoré boli základom ich posväcovania sa uprostred každodenného rodinného života.

Mladosť je často náročná. Ani Gianna to nemala ľahké. Maturovala v roku 1942, keď okrem bolesti zo zúriacej vojny prežila v priebehu štyroch mesiacov aj stratu

oboch rodičov v dôsledku choroby. Mladú Giannu však utrpenie a bolesť formovali, lebo prijímala silu od Boha. Trávila s ním veľa času v modlitbe, na svätej omši, rozdávala jeho lásku iným. Organizovala rôzne výlety pre mladých. Mala rada prírodu, lyžovanie, hudbu. Túžila po svätosti, hľadala ju v každodennosti života. Vďaka odhodlaniu a vytrvalosti sa v roku 1949 stala lekárkou. Vníkala to ako svoje poslanie. Často opakovala, že ako laici môžeme pôsobiť aj tam, kde sa kňazi nedostanú. Preto nikdy neliečila len telo, ale

vždy sa snažila s láskou upriamiť svojich pacientov na Lekára ich duší a tiež im pripomínala, že jeho uzdravujúcu lásku môžu nájsť aj skrze službu kňazov.

Tvrdila, že láska je najkrajší cit, ktorý Boh vložil človeku do srdca. Bola veľmi rozvážnou a múdrou ženou, ktorá vedela, že zaľúbenosť nie je len akési pobláznenie. Práve naopak. Jej veľkosť a dôležitosť vyzdvihovala tým, že ju definovala ako vôľu a ochotu zdokonaľovať seba samého i milovanú osobu.

Keď sa zaľúbila do Petra Molla, čistota bola pre ňu samozrejmosťou.

Uvedomovala si, že je to neľahká úloha. Tvrdila, že ju nesmieme vnímať

ako izolovanú čnosť. Na žitie tohto pokladu potrebujeme pestovať mnoho čností. Túžila sa stať dobrou a láskavou manželkou, pripravenou na všetky obety, ktoré bude spoločný život vyžadovať. Z listov sa dozvedáme, že sa neustále spytovala samej seba i Petra, či je vôbec hodná takej vzácnnej úlohy.

Gianna a Peter sa v roku 1955 vzali. Gianna obdivuhodne zvládala spájať po-

vinnosti manželky, matky i lekárky. Boh ich obdaril tromi deťmi. Všetky tehotenstvá boli plné ťažkostí, Gianna však aj v nich žila lásku plnú obety. Netušila, že pri štvrtom bábätku jej obeta prerastie v úplné sebadarovanie. Počas tehotenstva

jej diagnostikovali cystu, ktorá vyžadovala operáciu. Tá by znamenala smrť pre dieťaťko. Gianna preto podstúpila len minimálny lekársky zákrok, ktorý však pre ňu znamenal maximálne riziko. Bola neoblomná.

Chcela zachrániť dieťaťko za každú cenu.

Aj za cenu svojho života. Kristus svojou obetou navždy potvrdil, že je Emanuel,

Boh s nami. Bol práve Veľký piatok roku 1962, keď malá Gianna Emanuela prišla na svet. Jej mama po siedmich dňoch plných smrteľných zápasov odišla k Bohu. Dcéra sa neskôr z vďaky za jej obetu stala tiež lekárkou. Gianna Beretta Mollová bola v roku 1994 blahorečená a v roku 2004 vyhlásená za svätú.

Modlitba:

Svätá Gianna, Boh, ktorý je láska, bol sám tvojou svätosťou. Vypros i nám takú túžbu po svätosti, akou horelo tvoje nežné ženské a materinské srdce. Orodaj za nás, aby sme v každodennom živote hľadali aj tie najmenšie príležitosti na obetu, aby sme tak rástli v skutočnej láske a boli si vedomí nekonečnej ľudskej dôstojnosti — svojej vlastnej i každého okolo nás. Vyprosuj nám, aby sme ju naplno žili v svojich povolaniach. Amen.

KRÍŽOVÁ CESTA RÚK

V tento pôstny čas vám ponúkame modlitbu krížovej cesty. Všetky zastavenia súvisia s ľudskými rukami. Ku každému zamysleniu je vybraný biblický citát súvisiaci s rukami a jednoduchý piktogram ruky.

Úvod

Sám Boh nám dal skrze milujúce náručie Matky a Panny najkrajší dar — svojho Syna. Dostali sme príležitosť spolu vykročiť na cestu poznávania lásky a pouvažovať nad tým, ako môžu naše ruky premeniť kríž, utrpenie a bolesť na konkrétny skutok lásky k Bohu a blížnemu.

Obmyté ruky (Ježiš je odsúdený na smrť)

Keď Pilát videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, vzal vodu, umyl si pred zástupom ruky a vyhlásil: „Ja nemám vinu na krvi tohoto človeka. To je vaša vec!“ (Mt 27, 24)

Pane, tvoje nevinné ruky sú zviazané a ruky sudcu obmýva voda. Pilát vedel, že ľudia hľadajú na jeho ruky a chcel, aby v ich očiach boli

čisté. Zabudol však, že na jeho ruky hľadajú aj Boh. Zabudol, že nie je dôležité, či ľudia vidia čisté ruky, ale či ich za také uzná Boh.

Pane, daj, aby sme sa usilovali o čistotu našich rúk pred tebou a nespoliehali sa na mienku ľudí, ale na teba.

Zdvíhajúce ruky (Ježiš berie kríž na svoje plecia)

Ty, Pane, si môj podiel na dedičstve a na kalichu, v твоjich rukách je môj osud (Ž 16, 5).

Ruky berúce a objímajúce kus dreva. Kríž putuje z rúk do rúk. Jedny ruky ho pripravujú, iné prijímajú. Ide o to, aby naše ruky nikdy nepridávali bremeno iným a aby dokázali s celou zodpovednosťou prijať bremeno, ktoré je určené pre ne.

Pane, nauč nás prijímať kríž bez šomrania a znechutenia. Nauč nás s láskou a ochotou prijímať svoje povinnosti, lebo len tak budeme schopní niesť za ne plnú zodpovednosť.

Ruky dotýkajúce sa zeme (Ježiš padá pod krížom prvýkrát)
Vytrhni ma z rúk mojich nepriateľov a prenasledovateľov (Ž 31, 16).

Ježišu, tvoje ruky sú nami zviazané; akoby v putách. Po svojom prvom páde sa chceš nimi podprieť. Nohy sú zoslabnuté a čakajú na pomoc rúk. Na ceste do neba nám nestačia iba nohy; sú chvíle, keď si treba poslážiť aj rukami. My by sme však namiesto toho chceli ísť do neba pohodlne. Dokonca aj kríž by mal byť taký, aby nám vyhovoval.

Pane, nauč nás podpierať sa vzájomne rukami na ceste spásy.

Ruky matky (Ježiš stretá svoju matku)

Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadeli a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: Slovo života (1 Jn 1, 1).

Koľkokrát ťa ruky Matky privinuli k sebe a prejavili živú lásku v Betleheme, Egypte, Nazarete. Matka — to sú milujúce ruky. Dieťa čaká na ich gesto, na ich pomoc. Ruky tvojej matky zmiernili bôľ na krížovej ceste. Nemôžu ťa dosiahnuť, no predsa sú blízko. A rady by ťa znovu objali.

Pane, ďakujeme ti za dobré ruky našej mamy a za lásku, ktorú nám nimi preukázala.

Pomáhajúce ruky (Ježišovi pomáha Šimon)

Pokor sa Bohu a čakaj na jeho pomocnú ruku! (Sir 13, 9)

Ježišov kríž spočinul v mocných rukách Šimona z Cyrény. Ruky zrobené, konajúce dobro, pripravené pomôcť tomu, kto potrebuje pomoc. Človek pomáha Bohu, hoci nevie, že to Boh pomáha jemu. Toto je najväčšie tajomstvo dobroty. „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto

to najmenších, mne ste to urobili“ (Mt 25, 40).

Pane, nech niet dňa, v ktorom by naše ruky nepomohli zodvihnúť kríž niekomu, koho sme stretli na ceste.

Nežné ruky (Ježiš prijíma šatku od Veroniky)

Ten, čo má ruky nevinné a srdce čisté, čo nedvíha svoju dušu k márnosti a neprišahá falošne. Taký dostane požehnanie od Pána...

(Ž 24, 4 – 5a).

Jemné ruky Veroniky, pripravené pre človeka, aby mu poslúžili, a nie ničili. Každé gesto lásky súčasne obohacuje toho, ku komu smeruje, aj toho, kto ho preukazuje.

Pane Ježišu, daj, nech každý, kto prijme skutok lásky skrze naše ruky, stane sa ľudskejším. Nech mu naše ruky pomáhajú odkrývať jeho skutočnú hodnotu.

Bezduché ruky (Ježiš padá pod krížom druhýkrát)

Ak padne, neostane ležať, veď Pán ho drží za ruku (Ž 37, 24).

Spadol si, Pane, a ruky vojakov ti pomáhajú vstať. Nerobia to veľkodušne, ale chladne, bezducho — plnia rozkaz. Bezduchosť je odovzdanie vlastných rúk do služieb zla. Svet čaká len na to, aby mohol využiť dobro našich rúk pre vlastné ciele. Koľko múdrosti potrebujeme na to, aby naše ruky vždy plnili pokyny srdca, aby slúžili Bohu! Bezduché ruky nevedia, komu slúžia...

Pane, prosím ťa, zbav ma bezduchosti a daruj nám veľkodušnosť, s ktorou nás ty držíš vo svojom náručí.

Bezradné ruky (Ježiš napomína plačúce ženy)

Tu sa ma dotkla ruka a zdvihla ma na kolená a na dlane rúk

(Dan 10, 10).

Zlo je veľké, ale Boh je väčší. Spolucítiace ženy nie sú schopné vytrhnúť obeť z rúk zla. Nie sú schopné pomôcť. Utierajú si slzy súcitu, a tak ospravedlňujú bezradnosť svojich rúk. A ty ich s láskou napomínaš...

Pane, daj, nech robíme všetko pre to, aby sme boli vždy na strane dobra, spravodlivosti, pravdy a lásky. A keď sa ocitneme v situácii, že naše ruky bezradne klesnú, nech sa ich dotknú slzy bezmocnosti. To bude znakom, že naše srdce plače, lebo rukami nevládzeme pomôcť.

Ochabnuté ruky (Ježiš padá pod krížom tretíkrát)

Nelítostne sa naň stále vrhá, pred bijúcou rukou prchať musí. Zatlieskajú si nad ním rukami a vypískajú ho z jeho miesta

(Jób 27, 22 — 23).

Tvoje ochabnuté ruky už naozaj nemajú silu podprieť zoslabnuté nohy. Nevládzu. Ideš do Otcovho domu. Vraciaš sa zo zeme vyhnanstva. Aká ťažká je táto cesta domov. Ale ty sa nevzdávaš. Keď zlyhajú nohy a zlyhajú aj ochabnuté ruky, treba čakať, kým príde niekto, kto nám pomôže dotiahnuť to až na prah verají domu Otca.

Pane, nauč nás vytrvať na ceste evanjelia aj v hodinách našej nemohúcnosti.

Ruky, ktoré hádžu lós (Ježiša vyzliekajú zo šiat)

Pane, bráň ma pred rukou hriješníka a chráň ma pred násilníkom, lebo mi zamýšľajú nohy podraziť (Ž 140, 5).

Pre vojakov už nemáš žiadnu hodnotu. Už nemá cenu vzťahnuť ruky

ani k tebe, ani na teba. Má však ešte cenu siahnuť na tvoj odev. Pre vojakov má väčšiu hodnotu ako ty. Ruky hádžu lós o tvoj odev a pritom mohli objať v tebe ukrytého Boha. Asi až vo večnosti pochopili omyl, kedy si viac cenili tvoj odev ako teba.

Pane, daj, aby naše ruky nikdy nehádzali lós o veci tohto sveta, keď môžu objať teba samého.

Pribité ruky (Ježiša pribíjajú na kríž)

Obklučuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti (Ž 22, 17 – 18a).

Tvoje ruky kedysi žehnali, rozdávali chlieb, uzdravovali chorých, kriesili mŕtvych, umývali učeníkom nohy. Vykonal mnoho dobra. Svet nemá rád takéto dobré ruky. Zlo ich chce zničiť. Hľa, ostrý klinec

— to je odmena človeka za všetko, čo z týchto rúk prijal. Toto je naša vďačnosť...

Pane, nepreklínaš, ale meníš bolestnú ranu na svojich rukách na prameň nových milostí pre každého človeka. Dobrú ruku nemožno zničiť. Hoci krváca, dáva dobro tomu, kto ju zranil.

Otvorené náručie (Ježiš na kríži zomiera)

A vy ste ho, vydaného podľa presného Božieho zámeru a predvídania, rukami bezbožníkov pribili na kríž a zavraždili (Sk 2, 23).

Tak, už je tu prah domu, v ktorom ťa čaká tvoj Otec. Cesta sa skončila. Nebo, to je otvorené náručie milujúceho Otca: „Otče, do tvojich rúk odovzdávam svojho ducha“ (porov. Lk 23, 46).

Pane, putoval si životom — vediac, že Otec je s tebou a že ťa miluje. Prosím, zjav nám Otcovu lásku! Daj, nech každý z nás postupne dozrieva k tomu, aby v poslednej hodine mohol s vďakou povedať: „Otče, do tvojich rúk...“

Ruky priateľov (Ježiša snímajú z kríža)

Ak nevidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevlážim svoj prst do rán po klincoch a nevlážim svoju ruku do jeho boku, neuverím (Jn 20, 25).

Priateľstvo nezničí ani smrť. Ono siaha až za hrob. Ruky priateľov vyberajú klince a pripravujú všetko na dôstojný pohreb. Boli slabé na to, aby ťa vytrhli z rúk nepriateľov. Ale keď nepriatelia dovoľia, sú pri tebe a vydávajú svedectvo svojou tichou prítomnosťou — láskou.

Pane, urob naše ruky bezpečnou oporou pre priateľov, a aj nám daj ruky priateľov, keď ich budeme potrebovať.

Ruky zmŕtvychvstalého (Ježiša pochovávajú)

Duše spravodlivých sú v Božích rukách, muka smrti sa ich nedotkne (Múd 3, 1a).

Ruky ranené, ale už nebolia. Nesú stopy zla, ktoré ich chcelo zničiť, ale už žiadne zlo k nim nesiaha. Začali konať dobro, ale v novom svete. Aj naše ruky budú raz vzkriesené. Budú pozvané konať dobro po celú večnosť.

Pane, dovoľ nám niesť bolesť rúk, ktoré zranilo zlo, ale nedovoľ, aby naše ruky niekoho zranili. Nech naše ruky konajú dobro — ako to robili tie tvoje.

Záver

Pane Ježišu, v tejto chvíli otvárame pred tebou naše ruky. Zdravé ruky — aké veľké bohatstvo a vzácny dar! Ďakujeme ti za ne! Požehnaj naše ruky, aby boli vždy nástrojom konania dobrých skutkov, ako to robili tvoje ruky a ruky tvojej a našej Mamy. Amen.

Pre ČISTÝ ROK pripravili: Bruno Branislav Donoval OP, Pavol Danko Ilustrácie: Martin Bajaník

NA CESTE K NAJVZDIALENEJŠÍM KONČI- NÁM [NR.6] | Peter Naňo SDB

I keby som si pripál krídla zorničky a ocitol sa na najvzdialenejšom mori, ešte aj tam ma tvoja ruka povedie a podchyť ma tvoja pravica (Ž 139, 9-10).

Obidve Božie ruky ma držia aj v najvzdialenejších končinách. Niet priestoru, kde by Boh nebol so mnou, kde by ma nepodopieral a nefandil mi.

Môže existovať vzťah dvoch mladých ľudí, ktorí sa majú radi, ktorých láske by Boh nefandil? Môže byť chvíľa, kedy by ich nepodopieral alebo nepotľapkával po pleci, aby im vliat nádej a povzbudenie? Každý vzťah lásky (aj ten veľmi nezrelý) je objektom Božieho prisľubu.

To, samozrejme, neznamená, že vzťah lásky vždy končí dobre. Alebo že by v momentoch, kedy sa vzťah „zasekol“ a už dlhodobo sa neposúva dopredu, nebolo lepšie ho ukončiť. Ide skôr o to, že Boh berie naše city vážne a nepodceňuje ich. A to aj vtedy, keď neprídu k naplneniu.

Prejav porozumenie tým mladým, ktorých láska nebola opätovaná.

Aký zmysel majú vzťahy, ktoré troskotajú?

POSEDENIE PRI ČAJI

Pre ČISTÝ ROK pripravili: Zuzka Venglíková, Petra Heretová a Pavol Danko

Cieľ: Aktivita je zameraná na uvedomenie si čistoty ako výnimočného daru, ktorý si máme uchovať pre jediného človeka.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 15 — 20 min.

Pomôcky: Táto aktivita bude spojená takpovediac s chemickým pokusom — budeš variť čaj, takže budeš potrebovať:

- kanvicu s vriacou vodou;
- šálky (minimálne tri alebo podľa počtu účastníkov, ideálne priehľadné sklenené);
- vrecúška s čajom v škatulke (odporúčame ovocný čaj; je potrebné, aby mal výraznú farbu) v dvojnásobnom počte, ako je počet účastníkov stretka;
- lyžičku;
- nožničky a tenkú stužku (prípadne špagátik, vlnu...).

Poznámky pre učiteľa/animátora:

1) Hneď na začiatku vyložíš na stôl škatulku s čajom a hrnčeky. Zohreješ vodu a zaleješ pre všetkých čaje. Popri tom sa môžete porozprávať, čím žijú... Pred seba postavíš tri hrnčeky — tieto by mali byť priehľadné. Vodu naleješ do všetkých troch, ale vrecúško s čajom vložíš len do jednej. Po chvíľke lúhovania preložíš vrecúško do ďalšej z nich a necháš ho tam chvíľku postáť. Potom ho preložíš do poslednej šálky a odtiaľ po krátkej chvíľke vyberieš.

2) Spýtaš sa mladých, či by niekto z nich uprednostnil niektorý z posledných dvoch čajov (druhý, výrazne svetlejší než prvý a tretí ešte slabší). Predpokladáme, že veľký záujem o ne nebude, skôr si vyslúžiš začudované pohľady :).

3) Vtedy vysvetlíš, prečo si lúhoval jedno vrecúško čaju v troch hrnčekoch — povieš mladým, že vrecúško čaju predstavuje našu čistotu, ten jedinečný dar, ktorý si uchovávame do manželstva pre nášho životného partnera. Povzbudíš mladých, aby popri pití čaju skúsili nájsť nejaké paralely s naším životom a čistotou.

Ak ich nenájdu, porozprávaš o nich sám: **Boží zámér s našou čistotou je, aby raz bola pre niekoho jedinečným darom.** Tak ako je vrecúško čaju zamýšľané pre jeden hrnček. Ak by sme ho chceli vylúhovať vo viacerých, nebude to mať dobrý výsledok — ten skutočný, najlepší čaj bude len v prvom hrnčeku. V ostatných už to proste nebude ono. Aj my sa môžeme skutočne celí darovať iba jednému človeku. To, že čaj je tiež v ďalšom a ďalšom hrnčeku vždy slabší, môže byť pre nás tiež paralelou k človeku, ktorý v sérii intímnych vzťahov postupne stráca zdravé zábrany a prestáva si vážiť sám seba.

4) *Potom položíš ďalšiu otázku — Ako by to s čajom celé dopadlo, keby vo všetkých hrnčkoch bola studená voda? Vylúhoval by sa? Nenaplnil by sa zámér, pre ktorý je určený. Dôležité preto je, že svoju čistotu nemáme darovať nikomu, kto ju prijme chladne, teda pre koho by nebola dôležitá, kto by v nej nevidel skutočnú hodnotu.*

5) *A ďalšia, nemenej dôležitá otázka — Vidíte na vrecúšku čaju nejaké zmeny? (pravdaže, okrem toho, že je teraz mokrý). Nezmenila sa ani farba, ani rozmery vrecúška, ani jeho obsah. Tak ani my sami v Božích očiach nestrácame hodnotu, aj keď sa človek poklízne a padne, neznamená to, že pre Boha je teraz menejcenný alebo stratený! Stále sa na neho pozerá rovnakými očami. Tak či tak sa však minulosť nedá vrátiť späť, preto si čistotu strážime nielen kvôli Božiemu prikázaniu, ale kvôli tomu, aby sme si strážili svoje srdce a svoje šťastie.*

6) *Na záver rozdáš mladým po jednom vrecúšku s čajom (najlepšie tie jednotlivo balené), do stredu stola položíš stužku/špagátik/vlnu a nožnice. Vysvetlíš, že úlohou každého je teraz previazať stužkou vrecúško ako malý balíček — darček. Symbolizuje ich dar čistoty, ktorý raz chcú niekomu darovať. Môžu si ho vziať domov, aby im „pokus s čajom“ pripomínalo aj v budúcnosti; prípadne ho môžu niekomu darovať.*

NEZOSTAŇ V TIENI

Roderik Končal

„Ach, kam len tento svet speje?“ „Ludia sú takí zlí, kradnú si navzájom, ubližujú si, zabíjajú sa...“ „Politici hrabú iba k sebe a nám nezostane nič poriadne.“ „Naše prostredie sa devastuje.“ „Deti zomierajú od hladu.“

Často počúvame podobné náreky a aj my si neraz zalamentujeme nad situáciou, aká dnes vo svete vládne. Iste. Zakrývať si oči pred zlom nie je správne. Ale pozrime sa na to z iného uhla. Položím vám otázku: Aký by mal byť svet podľa vás? Ako si predstavujete

dokonalý svet? Dokonalý život? Čo by sa vo vašom svete zmenilo, čo by pribudlo a čo by z neho naopak muselo odísť? Zamyslite sa nad tým.

Mám dobrú správu. Váš vysnený svet existuje. Volá sa nebo. A miliónkrát presahuje vaše predstavy a túžby. A mám aj druhú skvelú správu.

Nebo môžeme zakúšať už tu na zemi. Presne ako čítate. Už tu na zemi máme možnosť budovať náš vysnený svet lásky a pokoja a iných krásnych vecí, ktoré vám napadli. Ale taká náročná úloha vyžaduje len odvážnych

a vytrvalých ľudí, skutočných kresťanov, ktorí nezostanú iba v tieni kostola a spoločenstva, ale vydajú sa na dobrodružnú cestu meniť svet. Tých odvážnych, ktorí sa neboja ani omylov, prekážok, zlyhaní, ani náročných výziev. Tých, ktorí vedia, že nie sú z tohto sveta, teda nemajú čo stratiť, naopak môžu iba získať.

Takíto odvážlivci sú praví hrdinovia a hrdinky Božieho kráľovstva.

Náročná výzva? Verte mi, všetky vaše sny nájdú dokonalé naplnenie

len takto :). Tak čo? Zostanem v tieni pohodlia alebo ideme spolu bojovať za Božie kráľovstvo a za naše sny?

Váš vysnený svet existuje. Volá sa Nebo. A miliónkrát presahuje vaše predstavy a túžby.

MÁGIA A VIERA

Vdp. Branislav Dado

Exorcisti?

Názov tohto príspevku môže vyvolávať u čitateľa otázku, práve preto, lebo je položený ako otázka. Robím tak úmyselne. V predchádzajúcich príspevkoch som sa usiloval priblížiť niektoré skutočnosti z problematiky, ktorá súvisí s praxou okultizmu, a to so zameraním na určitý dopad v duchovnom živote človeka. Teraz by som sa chcel venovať dôležitej otázke, ktorá vyvoláva v živote moderného kresťana často rozpaky a tiež môže viesť k omylom a k chaosu, v neposlednom rade aj k nesprávnym krokom a rozhodnutiam. Chcel by som znovu pripomenúť, čo som už spomínal v prvom príspevku k našej téme, a to skutočnosť, že Boh je mocnejší ako akákoľvek zlá, temná sila. Diabol a ostatní zlí duchovia nie sú všemocní. Sú to inteligentné stvorenia, ktoré majú určitú moc. Sú duchovnými stvoreniami, pretože sú to padlí anjeli. Vedia, ako na nás, ale nie sú všemocní a najmä treba vedieť, že človek, ktorý žije v Božej milosti, je pod Božou ochranou. To nie sú rozprávky, to sú skutočné fakty. Toto zdôrazňujú aj oficiálni exorcisti, ktorých Cirkev poverila službou oslobodzovania. Nemôžeme jeho pôsobenie podceňovať, ale ani nemajme strach. To vôbec nie je cieľom mojich príspevkov, ktoré vám ponúkam. Naopak, chcem seba i vás všetkých povzbudiť k ostražitosti, rozvahe, ale predovšetkým k skutočnej

Zlému sa môžeme postaviť jedine v Božej moci, a tú nemáme zo seba. Ona je Božím darom.

neochvejnej dôvere v Božiu moc, dobrotu a lásku, ktoré nás všetkých chránia, ak o to stojíme a otvárame trojedinému Bohu svoje srdcia. Chcel by som ponúknuť niekoľko praktických postrehov ohľadom služby exorcistov.

Exorcista versus pseudoexorcista

Niektoré televízne kanály vysielajú relácie, ktoré súvisia s duchovnými otázkami. Stretávame tam rôzne svedectvá obrátených ľudí, ktorí prijali Ježiša Krista, našli cestu k viere, a pod. Medzi týmito programami nájdeme aj také, ktoré hovoria o problémoch s temnými silami. Použijem modelovú schému: Nejaká rodina kúpila dom, lebo sa im páčil. Nevedeli, že dom má pochybnú (niekedy pochmúrnu) minulosť (vraždy, násilie, ktoré sa tam páchalo, bývali v ňom nejakí mágovia, a pod.). Po čase sa objavujú problémy. Rodina je znepokojovaná neznámymi silami. Skúšajú kde—čo, aby sa týchto vplyvov zbavili. Keď nevedia, ako, začínajú hľadať pomoc prostredníctvom internetu, známych, a pod. Takmer všetky takéto programy, ktoré som mohol sledovať, končia tým, že im bol poradený taký či onaký šaman, prípadne tím ľudí, ktorí sú „vyháňачmi diabla“. Sú to laici, tzv. „médiá“, ktoré sú „citlivé“ na duchovné vnemy, ktoré bežný človek nevníma. Pália rôzne tyčinky, používajú svätenú vodu, križe, žehnajú, nosia so sebou kamery, nahrávajú, čo sa tam

deje v noci (niekedy „zachytia kamerou ducha, ktorý škodí“), nahrávanú na špeciálne diktafóny zvuky týchto síl, a pod. Vykrikujú po dome: „Ste tu? Ozvite sa! Dajte o sebe vedieť! Prečo tejto rodine nedáte pokoj?! Čo vám urobili?! Choďte preč a nechajte ich existovať!...“, a pod. Program väčšinou končí tým, že danej rodine sa ulavilo, temno zmizlo, duchovia opustili dom, a... rodina dom napokon predala a presťahovali sa inam.

Tento záver často mnohým divákom unikne, lebo sú príliš zaujatí tým napínavým, čo bolo dovtedy. Ja som si veľakrát položil otázku: Prečo predali ten dom, keď aj po rokoch, keď vydávali svoje svedectvo o tom, čo v ňom zažili s temnými silami, tvrdia, že je to nádherné miesto, presne také, o akom snivali? Zlí duchovia predsa odišli, nastal pokoj, „vyháňači“ alebo „šamani“ im pomohli, tak kde je problém? Je to strach, zlé spomienky, trvalá trauma z prežitého? Ťažko jednoznačne povedať. Na to by museli dať odpoveď dotyční ľudia, ktorí boli zainteresovaní do skutočného príbehu, ktorých sa dotkol. Viem však z osobného svedectva niekoľkých ľudí, že mali vo svojich domoch podobné problémy (hoci nie až také dramatické, ako ukazujú niektoré filmy, ale tiež dosť znepokojivé a ťažké, desivé). Po požehnaní domu (v jednom prípade skutočne po návšteve kňaza — exorcistu, ktorý prišiel niekoľko krát a slúžil v dome sv. omšu spolu s rodinou) sa problémy vyriešili. Títo ľudia však svoje domy nepredávali. Naopak, našli nové šťastie, vnútorný pokoj a najmä prehĺbenie svojej osobnej viery a vzťahu so živým Ježišom Kristom v Eucharistii. Ak ľudia z televíznych programov svoje domy nakoniec predali, a to po tzv. exorcizme, znamená to snáď, že to až tak veľmi nepomohlo – tie šaman-

ské obrady...? Nemusí to vždy byť tak, ale je to dosť pravdepodobné. Takýto pseudoexorcizmus môže pomôcť na krátku dobu, ale veľakrát sa stáva, že sa zlá sila vráti, niekedy s ešte väčšou intenzitou. Zlý sa totiž nedá vyháňať zlým (porov. Mt 12, 22—30). Zlému sa môžeme postaviť jedine v Božej moci, a tú nemáme zo seba. Ona je Božím darom.

Exorcista nemôže byť hocikto. V prvom rade potrebujeme vedieť, že byť exorcistom je služba. Do tejto služby sa nemôže pasovať nikto sám. Poveruje ňou príslušná cirkevná autorita (miestny biskup, prípadne sám Svätý Otec), a to na základe zodpovedného skúmania vhodnosti daného kňaza — a samozrejme s jeho slobodným súhlasom. Je to proces, ktorý je výsledkom mnohých modlitieb a seriózneho duchovného rozlišovania, ktoré je možné iba vo svetle Ducha Svätého. Exorcista

koná jedine v Božej moci, v moci Otca, Syna a Ducha Svätého, a nie na základe svojich „schopností“, ktoré v sebe „objavil“, ani na základe „citlivosti na zvláštne javy“, a pod. **Exorcista je kňaz, ktorý sa usiluje ustavične rásť vo svojej láske, dôvere v Boha, má dôsledný modlitbový a silný sviatostný život, z ktorého čerpá predovšetkým vnútornú silu pre svoju osobnú spásu, a potom aj pre svoju službu.** Je predovšetkým pokorný, a nie „majster sveta“, ktorý „vie, ako na to“. Má v srdci lásku k Bohu a lásku k blízkym, preto im chce Božou mocou pomáhať svojou službou.

Nenechajme sa oklamať rôznymi informáciami, ktoré nám ponúkajú masovokomunikačné prostriedky v tejto oblasti, ale počúvajte hlas Cirkvi. Ale najmä — nenechajme si zasiať do srdca strach. Strach zotročuje ľudského ducha a vedie ho často k mylným záverom. **Ak sa v našom živote vyskytne nejaký duchovný problém,**

máme na to svednú miestnosť a svojho svedníka, ktorému dôverujeme, a nie internetové portály, kde môžeme síce nájsť podanú ruku hneď, ale nevieme, kam nás táto ruka povedie. Nechcem v nikom z čitateľov vyvolávať negatívny postoj k médiám, ale chcem iba poukázať na potrebu zdravej opatrnosti. Keď si niečo pozrieme, skúsme nechať dané informácie v sebe doznieť, t.j. nájdime si trochu ticha a vyhodnocujme, analyzujme, čo sme počuli a videli. Hľadajme súvislosti. Som presvedčený, že ak pravidelne žijeme z duchovnej potravy, ktorú nám ponúka Pán (seriózny sviatostný život, pravidelný kontakt s Božím slovom, úprimná modlitba a k tomu máme zdravé kresťanské spoločenstvo), nebude až také náročné urobiť správny záver, aby sme si nenechali zasiať do srdca hocičo, čo nie je Kristus.

AJ V TRNISTOM SVETE SA DAJÚ NÁJSŤ KVETY SVÄTOSTI

Terka Šabíková

Čo myslíte, prečo je v dnešnom svete toľko utrpenia? Prečo vládne toľká nenávisť, strach, pýcha, neodpustenie? Čo sú všetky tieto pocity? Odpoveď je, sú od zlého. Už v minulosti ľudí trápili tieto pocity a navzájom si medzi sebou ubližovali, a tým poškvrňovali svoju drahocennú ľudskú dušu. Nie je vôbec jednoduché ovládnuť svoje túžby, myšlienky a nepodľahnúť pokušeniu. Tento svet je plný zlého a jeho

pokúšenie, ktoré majú dostať naše duše do otroctva a temnoty. V tomto svete je to tak ťažké ale my sme generácia, ktorá má možnosť chytiť sa toľkých možností pre zlepšenie nášho života a očistenia našich duší. Sme mladá generácia, ktorá má kvantum možností svoj život zlepšiť a obohatiť ho. Máme okolo seba mnoho krásnych príkladov, ktoré nás môžu viesť ku svätosti, napr. náš Svätý Otec František,

ktorý je ohromným príkladom toho, že aj vo svete plného zlých vecí sa dá žiť život s láskou, radosťou, svätosťou a vytrvalou vierou. Myslím, že máme i mnoho ďalších príkladov, ktorí svoj život dokázali viesť čisto a radosť a nemali toľké možnosti ako my teraz, napr. sv. Dominik Savio, Mária Goretti, Laura Vicuňová, Chiara Luce a mnoho ďalších, ktorí dokázali, že túžia po svätosti a spravili pre to čokoľvek, dokonca by aj radšej umrieli ako zhręšili. V každej dobe sa dá dosiahnuť svätosť, či už v 18. storočí alebo v prítomnosti 21. storočia.

Povedzte, nikdy ste nerozmýšľali alebo netúžili po svätosti? Aké to len musí byť krásne, najmä v našej dobe. Skúsme porozmýšľať najmä v tomto pôstnom období, čo by sme mohli spraviť pre náš vzťah s Bohom a rozvíjanie našej svätosti. Poďme spraviť niečo pre to, aby sme o svätosti len nehovorili, ale aby sme ju skutočne prežívali a nasmerovali našu životnú cestu priamo do neba. Nekladme si otázku: „Čo potrebuje svet?“ Opýtajme sa seba, čo nás oživuje a poďme to robiť, pretože svet potrebuje ľudí, ktorí ožili. Sme mladí zo Združenia mariánskej mládeže, tak poďme konať a nechajme, nech nás vedie duch mladosti, ktorý túži po mladíckej svätosti, po ceste, ktorá bude určite sprevádzaná mnohými ťažkosťami a pokušeniami, ale spoločne s našou nebeskou Matkou som si istá, že to zvládneme a stane sa z nás nová generácia mladých svätcov 21. storočia. Poďme spoločne prosiť Ducha Svätého o jeho dary, aby sme ich dobre využívali pre našu svätosť a dobro sveta, ktorý potrebuje, aby sme my vstali a boli svetlom pre všetkých a osvietili každú temnotu sveta.

Modlitba k Duchu Svätému:

Príď, Duchu Svätý, premeň naše vnútorné napätie na slobodu, premeň náš nepokoj na upokojujúce ticho, premeň našu ustárosť na pokojnú dôveru, premeň náš strach na neochvejnú vieru v teba, premeň našu horkosť na sladkosť tvojej milosti, premeň temnotu našich srdc na jemné svetlo, premeň našu ľahostajnosť na srdečnú žičlivosť, premeň našu noc na tvoje svetlo, premeň zimu našich duší na tvoju jar.

Vyrovnaj naše krivé cesty.

Vyplň našu prázdnotu.

Očisti nás od pýchy.

Prehľb našu pokoru.

Rozpál v nás lásku.

Uhas v nás zmyselnosť.

Daj, aby sme videli seba,

ako nás ty vidíš,

aby sme mohli poznať teba,

ako si to prisľúbil

a boli šťastní pri tvojom slove:

Blahoslavení čistého milujúceho srdca, lebo oni uvidia Boha.

Verím, že raz príde deň, kedy si všetci navzájom porozumieme a budeme prežívať pravú jednotu a radosť zo života.

PERLA DETSTVA V MOJOM SRDCI

Monika Mrocková a Juraj Zlocha

Ahojte, Božie detičky!
Vo svätom písme nás sám Pán Ježiš povzbudzuje, aby sme sa nebáli byť deťmi a dáva nám aj veľmi jasné dôkazy toho, prečo je tak veľmi potrebné, zachovať si vo svojom vnútri kus detskej duše. Čo však znamená byť dieťaťom v dnešnom svete? Nad tým sme sa dnes rozhodli spoločne zamyslieť.

Na začiatok je veľmi dôležité si pripomenúť, akým spôsobom je správne prejavovať kus dieťaťa v sebe. Boh nás učí dôvere a práve k tomu je potrebný aj prístup v jednoduchosti dieťaťa. Naše dospelé „ja“ je často zaťažené trápením a starosťami o pozemské veci. Toto všetko je ale súčasťou nášho života a nemôžeme to zmeniť. Môžeme to však zveriť Bohu a zmeniť tak svoj postoj.

Nesprávna detská naivita môže byť veľmi

nebezpečná. Ňou môžeme (okrem iného) prispieť k tomu, aby sa zdeformoval pohľad okolitého sveta na kresťanov. Môžeme tak ublížiť aj sami sebe. Dôverovať Bohu vo svojej detskosti je iné, ako v nesprávnej detskej naivite ohroziť samých seba. Je rozdiel detsky veriť tomu, že autu stačí volant a štyri kolesá na to, aby mohlo správne fungovať a detsky dôverovať, že ak ma otec vyhodí do vzduchu, aj ma chytí. Aj správnej naivite je teda potrebné sa učiť. Pretože rovnako, ako každý iný dar, aj ju treba rozvíjať. Je to naozaj skutočná veda.

Svet sa ale snaží zabiť dieťa v nás, ak táto časť nášho vnútra, nie je podľa jeho predstáv. Byť kresťanom v dnešnej dobe nie je „in“. Dnešný svet je zameraný na pomínuteľné veci (zárobok, kariéra, úspech...). A tak sa snaží smerovať aj ľudské zmýšľa-

nie. Veľmi pekne o tom píše Bruno Ferrero, vo svojej knihe „Vôňa Ruže“, v príbehu nazvanom „Nie sú na predaj“.

Boh sám chce, aby sme sa učili byť deťmi. Pretože práve schopnosť zachovať si v sebe dieťa, nám môže pomôcť k tomu, aby sme dokázali slúžiť iným. A tak si nás On sám môže použiť, podľa Svojej vôle. Tento náš detský postoj, má byť viditeľný aj navonok. Sme ale skutočne takí? Dokážeme sa ako Božie deti prejavíť aj pred svetom? Nebojíme sa posudzovania? K tomu, aby dieťa mohlo zdravo rásť a dospievať, potrebuje mať dostatočný prísun správnych „živín“. Zamyslel si sa niekedy nad tým, čo je „živinami“ pre teba?

Obaja zo skúseností vieme, že delená radosť je dvojnásobná radosť. Naša radosť pramení z Boha a zo života s Ním. Obaja sme mali možnosť skúsiť si, že život bez Boha je prázdny. On je pravá radosť a práve my máme tú výsadu, že tento dar

môžeme posúvať ďalej, inšpirovať okolie, ba dokonca privádzať ľudí k Šťastiu.

Jednomyseľne sme sa zhodli; Myslíme si, že každý z vás sa už stretol s bezprostrednosťou detí. Spomenul som si na jeden svoj zážitok, keď som zamyslený sedel v kostole a snažil sa počúvať nedeľnú kázeň. Odrazu ku mne pribehol asi dvojročný chlapček a začal mi spontánne rozväzovať šnúrky na topánkach. Snažil som sa nevšímať si ho a tak jeho úsilie dosiahlo úspech. Na konci kázne som bol takmer bosí. Takto podobne môžeme vidieť aj našu bezprostrednosť pred Bohom.

On je starostlivý Otec. Buďme Jeho dobrými deťmi a On sa o nás postará. Nezapudnime na našu prirodzenú radosť, bezprostrednosť, úprimnosť (správne použitú), vieru a bezstarostnosť. Toto všetko si navzájom v modlitbe vprosujeme.

SRDCE HODNÉ MUŽA

Mário Stehlík

Každý chalan je pozvaný do mužnosti. Prečo z nás Boh chce mať mužov? Prečo chce, aby mladík zabojoval o srdce hodného muža? Prečo Boh chce, aby si bol mužom s veľkým M. Je to jednoduché. Má s tebou jedinečný eschatologický – spasiteľný plán.

*Spravodlivý človek vytvára
spravodlivosť okolo seba, pretože
nosí spravodlivosť v sebe.*
ALAIN

Pozrime sa na Bibliu, konkrétne Knihu Jozue. Keď zomrel Mojžiš, Boh povzbudzuje Jozueho, aby prebral úlohu a viedol izraelský národ. Volá Jozueho na cestu mužnosti. Má viesť veľký národ a dobýjať zasnúbenú krajinu v boji s toľkými mocnými kráľmi. Všimni si slová, ktorými Boh povzbudzuje Jozueho (Joz 1, 2 – 9). Tak ako Jozue si aj ty pozvaný do mužnosti, dnes si pozvaný na cestu za svojim srdcom.

Pred pár rokmi sa ma na narodeniny pýtal kamarát, čo si želám najviac. Nevedel som prečo, ale moje vnútro túžilo po srdci muža. Tak som to aj vyjadril. Vzápätí

sa ma opýtal: „Čo máš srdce ženy, že chceš srdce muža?“ :) Boh do každého z nás vložil túžby a každý muž prirodzene túži byť mužom s veľkým M.

Boh išiel ďalej. Boh povedal Jozuemu, aby bol vodcom, no nepovedal mu: „Buď mužom.“ Boh mu však automaticky dáva k povolaniu aj poslanie. Keď srdce muža dozrieva, je vystavované veľkým veciam, aby došlo k plánu, ktorý má s ním Boh. Raz

som bol otvárať jednu fabriku v Čechách a Boh ma pozval do vecí, ktoré boli pre mňa neskutočne ťažké, ktorých som sa bál (mal som totiž veľmi malé sebavedomie). Mal som napr. vystupovať pred ľud-

Keď srdce muža dozrieva, je vystavované veľkým veciam, aby došlo k plánu, ktorý má s ním Boh.

mi, čítať v kostole, hrať a spievať. Stálo ma to kus odvahy, sklamaní a výhier. Začalo to v Avione, kde som čítal po prvýkrát čítanie na sv. omši a pokračoval som aj v Čechách. Boh ubezpečuje Jozueho, že ho nenechá bez pomoci. Po rokoch vystupovania pred verejnosťou hraním a spievaním som dostal od Boha odmenu. Strávil som tri dni s kardinálom Tomkom a keď som vtedy šiel čítať na svätej omši čítanie, zalial ma neuveriteľný pokoj. Stál som tam ako odvážny muž. Boh ma neopustil, podobne, ako to sľúbil aj Jozuemu, že ho neopustí. **Boh nie je divákom v tvojom príbehu, ale je s tebou na javisku, on si ťa formuje na tú cestu, ktorú stvoril pre teba.**

Na to, aby muž dokázal ísť po ceste pravdy, potrebuje mať Boha a jeho zákon pred sebou. Jozue tiež dostal slovo: „Neodchýľuj sa ani napravo, ani naľavo, aby si múdro konal všetko, čo podnikneš. Nech sa nevzdáľuje kniha tohto zákona od tvojich úst!“ (Joz 1, 7 — 8). Prečo je také dôležité, aby muž zachovával právo, miloval milosrdenstvo a pokorne chodil so svojim Bohom? Predstav si, že šoféruješ v noci.

Potrebuješ svetlo, aby si sa vôbec niekam dostal z bodu A do bodu B. Presne takto isto je to aj so zákonom. **Boh je cesta, no ty si musíš zapnúť svetlo — srdce, aby si mohol niekam ísť.**

Nie každý na túto výzvu mužnosti odpovedá. Ja ťa však pozývam, aby si sa nebál vykročiť. Ja som sa stal najšťastnejším mužom na zemi, pretože som sa na túto cestu vydal. Nie je to jednoduché, ale nemenil by som ju za nič na svete.

TÍ, ČO SA ROZHODLI ÍSŤ ZA JEŽIŠOM

Svätý Otec František vyhlasuje pre celú Katolícku cirkev rok 2015 ako Rok zasväteného života pri príležitosti vydania koncilového dekrétu o primeranej obnove reholného života „Perfectae caritatis“ z dňa 28. októbra 1965. My sme sa rozhodli, že oslovíme niekoľko ľudí, ktorí sa rozhodli kráčať za Pánom Ježišom. Pýtali sme sa Bohoslovcov Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, čo ich viedlo k rozhodnutiu zasvätiť svoj život Bohu.

Povolanie Juraja Šveca

Je ťažké zhrnúť, akými rôznymi cestami si ma pomalinky Pán viedol až sem, do kandidatúry Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul.

Už ako 10-ročný chlapec som chcel byť kňazom, potom však prišlo obdobie puberty (13-17 rokov), kedy som ani len nepomyslel, že raz budem na tomto mieste. Pán si to ale zariadil inak a cez maturitný ročník na gymnáziu poslal do našej farnosti kňaza, vďaka ktorému som spoznal, že vzťah s Bohom je čosi viac než len omša a modlitba. Začal som cítiť akýsi vnútorný

pocit, že možno predsa len cesta kňaza je tou mojou životnou cestou. Napokon som sa rozhodol a po rozhovore s p. farárom som podal prihlášku na RKCMBF.

Bol som prijatý, ale Pán nechcel, aby som už vtedy nastúpil do seminára. Vnútorne som cítil, že sa mám o svojich pocitoch porozprávať s biskupom a po jeho rade som nastúpil na školu, ale iba laickou formou štúdia. Spočiatku som bol trochu sklamaný, lebo som nevedel, čo od mňa vlastne Boh chce. Dnes som mu ale za to vďačný, lebo počas 1. ročníka štúdia som spoznal (teraz už spolubratov) vincentínov. Boli plní života a vždy som ich stretal s úsmevom, cítil som z nich pokoj a radosť z toho, čo robia. Keď som na začiatku 2. ročníka pocítil, že ma láka táto spoločnosť, pochopil som, že ma tam volá Boh. Chcel som však aj odobrenie zo strany otca biskupa. V posledný deň trnavskej novény k Panne Márii (ktorú som obetoval za túto vec) som sa s ním stretol a potešil som sa, keď ma biskup podporil v tomto rozhodnutí. Následne som bol na pohovore a 1.12.2014 som si už priniesol kufre.

Bola to dlhá, mnohokrát kľukatá cesta, ale dnes už viem, že každý deň čakania a skú-

mania Božej vôle stál za to.

Povolanie Miroslava Val'ka

Ako by som začal svoj krátky príbeh o tom, ako si má náš Pán povolať... Miništroval som od malička a tiež som bol vychovávaný vo viere v nášho Pána. Všetko to začalo, keď sa na to spiatocne pozerám, v Združení mariánskej mládeže a príchodom veľkého človeka, pátra Pavla Nogu, CM. Bol som ako jeho zvonček a to nielen, ale i môj brat Dominik. Venoval nám mnoho času, nielen on, ale aj ostatní kňazi misijnej spoločnosti. Ako chlapec a pubertiak som prežil krásne chvíle v spoločenstve ZMM a taktiež v našej bijacovskej farnosti. Stále sme mávali nejaké akcie. Čiže, zažil som toho veľmi veľa dobrého, ale boli aj chvíle, keď boli problémy, avšak Písmo hovorí jasne: „Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré,“ a tak presne to aj bolo. No povolanie sa začalo vo mne prebúdať až na strednej škole a intenzívne až v nadstavbovom štúdiu. Mal som aj známosť, volala sa Janka a práve v tom čase mi Pán dal pocítiť jeho hlas, ktorý bol veľ-

mi silný. Keďže som sa však chcel uistiť, či to počujem len ja, alebo to počujú aj iní chlapi, vtedy som sa opýtal svojho kamaráta, či to počuje aj on. Odpoveď však znela, že nie a pozeral na mňa ako na zjavenie. A vtedy som pochopil, že nie každý chlapec ten hlas: „Poď za mnou“ počuje. Vtedy som už vedel, že chcem byť kňazom. Avšak, bol tam problém, a to strach, či to všetko a najmä štúdium, zvládnem. Každý kňaz, ktorého som sa na to pýtal, mi odpovedal rovnako: „Neboj sa, ak ťa volá Pán, dá ti aj milosť, aby si to zvládol.“ A tak prišla posledná chvíľa môjho rozhodovania a zároveň môj prvý krok na novú cestu. Bola to svätá spoveď. Kňaz mi položil otázku, akú položil náš Pán Ježiš Kristus apoštolovi Petrovi: „Miro, Pán sa ťa pýta. Miluješ ma väčšie ako títo?“ moja odpoveď od vtedy bola a je vždy rovnaká. „Pane, ty vieš všetko, ty dobre vieš, že ťa mám rád.“ A tak som tu, v Misijnej spoločnosti, v štvrtom ročníku a som veľmi šťastný. A pri tom všetkom ma sprevádza naša Mamička Panna Mária Zázračnej medaily. Ave Mária :).

Povolanie Martina Rypáka

áš (Jer 1, 7): „Ale Pán mi riekol: „Nehovor: "Mladučký som," lebo pôjdeš všade, kde ťa pošlem, a povieš všetko, čo ti prikážem“. Čo som chcel ja? Uvažoval som, ak sa ožením, chcem mať veľa, veľa detí. A nič iné ma nezaujímal. Viem, nebola to samozrejmosť, iba moja predstava. Aj teraz prijímam ako veľký dar, že Pán mi chcel aj týmto niečo ukázať. Naplno som si uvedomoval, že najdôležitejšie bude, ak sa zverím do Božích rúk. On je mojím sprievodcom, patrí do môjho života neodmysliteľným spôsobom. Postupne som odhaľoval jeho ďalšie vlastnosti, bolo mi s Ním dobre. Keby mi ale niekto povedal, že ho budem nasledovať ako misionár v misijnej spoločnosti, neveril by som. Žil som si ďalej pod dohľadom najbližších. V jednej chvíli som si uvedomil, že som nespokojný. Začal som nad tým rozmýšľať. Po čase som sa začal pýtať... Pane, aká je tvoja vôľa? Povedal som si: „Podme hlbšie.“ Dospieval som a modlitba, čítanie a záujem spoznávať kresťanstvo mi prehlbovali túžbu po Bohu.

Zaiste, aj ja som mal rôzne predstavy o svojej budúcnosti. Uvedomil som si jedno, že to musí byť rozhodnutie na celý život. Ale spoznal som aj inú realitu, ktorá ma začala „omínať“... Správa, že Boh povoláva žiť život s ním. Túžil som aj ja slúžiť iným kvôli láske; aké bláznivé. Predo mnou zrazu bol môj kamarát so svojím príkladom. Dnes môžem napísať, že som skúmal svoju cestu naozaj úprimne a pýtal som sa, čo je Božia vôľa. Jedného dňa som jednoducho pochopil, že Pán sa na mňa pozerá a volá ma: „Pod' za mnou“. Predtým, aj potom a stále to pokračuje... Je to jeho „škola“. Je fakt dobrým Učiteľom. Najlepším. Majstrom! Jeden z mnohých textov Sv. písma, ktorý ma povzbudzoval, bol aj text Jeremiáša kapitola 20, verš 7. Prečítaj si.

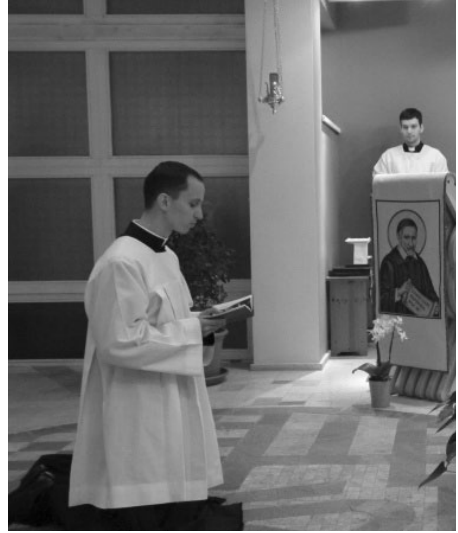
Bez dôvery nejde nič. Tolkokrát som počul: „Pán ti dá silu.“ A dáva. Iste, samému je ťažko v rozhodovaní sa v životných udalostiach. Veľkým svetlom mi bol kňaz, ktorý bol z misijnej spoločnosti. Fakt je aj to, že Boh sám vedie človeka. Ešte spomeniem, že moje povolanie dozrievalo počas strednej školy. Bol to pre rodinu šok, ale zvládli to na jedničku. Veď Boh dáva silu. A dal. Boh vyhral. Veď on je to najväčšie, čo v živote môže byť, čo mám! Vždy si hovorím: „Od neho si vyšiel a k nemu sa i vrátiš.“ A táto cesta je veľmi pekná. Tak prečo zahodiť takúto príležitosť? Takúto Lásku? Najväčšiu lásku...

Povolanie Patrika Boržeckého

„Zvádzal si ma Pane, nuž dal som sa zviest“ (Jer 20, 7). Veru, sám neviem ako, prišlo to znenazdania. Bol to pocit, ktorý sa nedá opísať. Samozrejme, ako každý iný mladý som navštevoval chrám, mladícky praktizoval vieru a slúžil pri oltári. Bol som obyčajným dedinským chlapcom, ktorý sa vydal študovať do Bratislavy na vysokú školu. No v jednej chvíli mi Pán vložil do mysle malý zárodok myšlienky. Myšlienky — malého zrnka — toho, že moje miesto je niekde inde. Cítil som, ako to malé zrunko kľíči a formuje moje vnútro až natolko, že som myšlienku stať sa kňazom prijal. Bolo to pred dvomi rokmi. Odvtedy sa táto malá rastlinka, ktorá bola moje povolanie, vyvíjala, až dospela do štádia, kedy pevne zapustené korene majú priniesť svoje plody. A tak som skúmal, bádala i hľadal v hĺbke a tichosti srdca, kam ma Boží Duch priťahuje, ba priam zväzda. Netrvalo dlho a Božia prozreteľnosť mi podsunula ako na tanieri ľudové misie bratov vincentínov. Prvá otázka, keď som sa o tom dozvedel bola: „A čo to akože je?“ Ako som vpravil, mladícky prístup. Nedbal som a vydal som sa preskúmať túto udalosť. Vtedy sa začalo objavovanie tajomného plánu. To bol pokrm, ktorý mi Pán ponúkal a pomocou neho som mal nájsť svoje ďalšie smerovanie. Stretol som tam vysokého pána, spočiatku som mal strach :). Pozeral som sa na slovenského Jánošíka. No neskôr som zistil, že to je náš páter Pavol Noga, CM. Rastlinka pomaly prinášala zárodoky prvých plodov. Avšak, misie boli nenávratne preč. Pán však nezabudol a skrze pátra Pavla ďalej účinkoval. On ma pozval na návštevu, teraz už do nášho misijného domu v Bratislave. Pomalými krokmi som

Povolanie Janka Jančeka, CM

spoznával, že to je miesto, kde Pán volá svojho nehodného sluhu. A tak, ako Peter zatiahol na hlbinu, i ja som sa vydal kráčať po ceste Kristovho kňazstva. V tom nech mi Pán pomáha a nech ma Svätý Duch formuje, aby som bol hodný tohto povolania! Pochválený buď Ježiš Kristus!

Všetko to začalo v roku 2005 v Hodoch pri Galante, kde sa práve končilo každoročné diecézne stretnutie mládeže, na ktorom som prežil niečo zvláštne. Mal som pocit, akoby sa ma Pán Boh pýtal, či by som chcel patriť iba jemu... Vedel som, čo to znamená a aj keď som ešte nemal presnú predstavu, čo bude v budúcnosti, s radosťou som súhlasil. Keďže som v tom čase ešte študoval na vysokej škole, rozhodol som sa najprv doštudovať. Čoskoro nato začal Pán postupne odkrývať svoj úmysel s mojím životom. Prvú „vodiacu značku“ zanechal u nás doma v knižnici, kde som objavil malú tenkú brožúrku — životopis sv. Vincenta, sv. Lujzy a Frederika Ozana-

ma — cez ktorú ma Pán nadchol pre hlásanie evanjelia chudobným a starostlivosťou o výchovu kňazov. Druhá „značka“ bola v Trnave, kde som po skončení školy rok pracoval. Každé ráno som vídal v parku na lavičkách bezdomovcov a alkoholikov. Mnoho ľudí iba ľahostajne chodilo popri nich a ja som v tej chvíli zatúžil akoby prepojiť tieto dva „svety“ nevšímavo žijúce vedľa seba. Celá cesta hľadania sa završila v roku 2007 po týždni strávenom v našej vtedajšej komunite v Košiciach-Šaci. Tu som sa vďaka príkladu nášho spolubrata definitívne rozhodol vstúpiť do misijnej spoločnosti. Mám veľkú radosť, že som mohol v januári 2015 zložiť v Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul večné sľuby. Zároveň sa teším, ak raz budem mať možnosť napodobňovať Ježiša a ako kňaz hlásať evanjelium tým najopustenejším.

Povolanie Mareka Adamického

Cesta povolania je pre každého človeka vždy osobitná a jedinečná, tak, ako život sám. Jedného si Boh môže povolať tak, že v ňom vzbudí povolanie už od detstva

a iného si povolá, až keď bude o niečo starší. Nie je sa však čomu čudovať. Boh si povoláva, koho chce on a nie koho chceme my. Navyše nás uistuje, že keď dá povolanie, tak dá aj potrebnú silu, aby naň človek mohol slobodne odpovedať. Preto je povolanie vždy osobitným a hlavne nezaslúženým darom. Podobne to bolo aj v mojom živote. Ako malý chlapec som často ministroval pri oltári a možno si poviete, že už vtedy som vedel, že sa stanem kňazom, ale opak je pravdou. Roky pomaly ubiehali, až napokon v roku 2005 zavítali do našej farnosti v Dulovciach misijní kňazi sv. Vincenta de Paul, páter Pavol Noga, CM, a páter Kristián Libant, CM, ktorí viedli v našej farnosti ľudové misie. V tom čase som už bol v treťom ročníku na strednej škole. Samozrejme, že ako ministrant som bol stále pri misionároch a intenzívne sa zúčastňoval celého programu misií. Bolo už neskoro večer, keď tu ku skupinke mladých, kde som bol aj ja, pristúpil páter Pavol so slovami, že pripravujú laických misionárov na misie do Ruska, čo už viac nerozoberal a hneď potom aj odišiel, na čo sme sa aj my rozišli domov. Pýtate sa, či sa moje povolanie zrodilo už tam? Áno, bolo to práve počas ľudových misií, ale ja som to spoznal až o niekoľko rokov neskôr. Túžba odísť na zahraničné misie ma odvtedy neprestala sprevádzať, ale nikdy som nemal v sebe dostatok odvahy urobiť takéto závažné rozhodnutie. Niekedy ma táto túžba sprevádzala intenzívnejšie, inokedy som sa nad tým ani nezamýšľal. Krátko po maturite som nastúpil do práce, odkiaľ som po roku odišiel a podal som si prihlášku na univerzitu, kde som študoval aplikovanú informatiku. Vtedy som už mal o svojom živote jasnú predstavu. Dokončiť štúdium, nájsť si dobrú prácu, založiť si rodinu alebo odísť ako laický

misionár na misie do Ruska. Počas tohto štúdia som sa dostal aj do Združenia mariánskej mládeže, kde som už poznal svoju rodáčku, sr. Beátu Kasášovú, DKL, ktorá bola v tom čase koordinátorkou ZMM. Nebolo treba veľa a postupne som začal vypomáhať v kancelárii ZMM a v komunite sestier vincentiek v Nitre. Vďaka tomu som sa dostal do kontaktu s rôznymi formami služby, ako sú napríklad práca s mládežou, chudobnými, chorými či s ľuďmi na okraji spoločnosti. Všetko som to robil s radosťou a bol som šťastný, ale stále tomu niečo chýbalo, no nevedel som čo. Dnes to už viem. Boh nikdy nestavia na piesku. Celý ten čas si ma Boh postupne pripravoval. Roky pribúdali a uvedomoval som si, že sa už musím rozhodnúť, ktorou cestou sa mám vydať. Dlhو som sa modlil, aby som sa dokázal správne rozhodnúť. Až jedného dňa, bolo to pri večernej svä-

tej omši, kedy som v pokornej modlitbe predložil Bohu všetky svoje životné plány a v dôvere som obrátil svoj pohľad od seba samého smerom k Bohu, prišla jasná odpoveď: „Budeš kňazom!“ Na to som reagoval slobodným súhlasom. Vedel som, že Boh ma volá. Ale o kňazstve som predtým v podstate ani neuvažoval, takže hneď sa mi vynorilo niekoľko otázok. Kam ísť? A čo rodina? Škola? Netrvalo dlho a postupne som na všetky moje otázky dostal jasnú odpoveď. Dnes som bohoslovcom Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. Pripravujem sa na prijatie kňazstva a stále viac sa presviedčam, že práve toto je tá cesta, ktorú pre mňa pripravil láskavý Boh. Svoje áno, ktoré som dal Bohu v ten večer, zmenilo môj život. A dovoľ mi ešte jednu otázku. Nevolať Boh aj teba? Aká bude tvoja odpoveď?

TENTO ČLÁNOK URČITE PRESKOČÍŠ. MÁŠ SLOBODU.

Ak aj áno, určite ho nedočítaš.

Stovky podnetov, námetov, nadpisov, tém. Tolko sa nám ich mihne denne pred očami, keď sedíme za počítačom. Máme slobodu, a tak si vyberáme iba tie, ktoré čítať chceme a sú pre nás užitočné. Alebo nie?

Keď si otváraš desiatky článkov, robíš tak preto, že ťa zaujali. Témou, otáznikom, pútavou fotografiou. Máš slobodu tak urobiť. Nie je zlé rozširovať si obzory. Problém však nastáva, keď na konci dňa zistíš, že polovicu z nich si nemusel ani otvoriť. Ak by si ten čas strávil inak, povieš si, mohol to byť užitočnejší deň. I užitočnosť či dobro článkov, ktorými sa naplníme, rozhoduje o užitočnosti či dobre

Nestačí mať slobodu, ktorú si dostal do daru. Treba ju vedieť používať.

dní, ktoré prežívame. Pritom ich nemáme neobmedzene.

Chceme ťa povzbudiť, že aj vo veci výberu internetových obsahov môžeš byť slobodný. Nestačí mať slobodu, ktorú si už dostal do daru. Treba ju vedieť používať. Ponúkame ti päť povzbudení, že aj na weboch a sociálnych sieťach to ide. Pochádzajú z toho najlepšieho zdroja.

Päť povzbudení pre zachovanie skutočnej slobody na internete

1 Byť slobodným znamená nestať sa väzňom. Stávaš sa ním vtedy, keď konáš to, čo neskôr ľutuješ. Väzňom si vtedy, keď sa slobodne nerozhodneš pre to, čo

ťa naplňa najväčším šťastím, ale iba zaplní priestor v tebe a ukradne čas. Sloboda, ktorú dáva Boh, je väčšia ako lákavé a na prvý pohľad neodolateľné pozvánky, ktoré „musíš využiť“.

„Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi!“ / Kol 3, 2/

2 Otvoriť si okno prehliadača ťa nenúti sledovať a klikáť na všetko, čo ti ponúka. Nemusíš stíhať preštudovať celý obsah každej otvorenej stránky, mať prehľad o všetkom, čo vyskočí zo sociálnej siete. Práve naopak, ostaň slobodný a vyberaj si iba to, čo ťa ponechá sebou samým!

„Staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno“ /Lk 10, 41b-42a/.

3 Sloboda nestačí. Treba sa ju naučiť používať pre svoj úžitok. Mať vydobytú slobodu a byť skutočne slobodným sú dve rozdielne veci.

„Slobodno všetko.‘ Ale nie všetko osoží.‘
‘Slobodno všetko.‘ Ale nie všetko buduje“
/1 Kor 10, 23/.

4 Virtuálny svet často prináša prekážky a orientovať sa v ňom môže byť náročné. Aj tu sa však dá stáť nohami pevne na zemi. Nie je pravdou, že na internete si anonym, že tu ťa najbližší často nevidia, že tu môžeš mať druhú tvár. Všetko, čo robíš, sa natrvalo zapisuje do knihy tvojho života. Nemusíš schádzať z cesty — ak cestu dobra žiješ v reálnom svete, pokračuj v tom aj vo virtuálnom.

„Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života“ /Jn 8, 12b/.

5 Ak ešte stále čítaš tieto riadky, nadpis i úvodné slová dostali príučku. Zrejme ti tiež nie je ľahostajný život v skutočnej slobode, ktorú musíš objaviť ty sám. Pár povzbudení ťa jej isto nemôže naučiť, ale určite ťa môžu pozvať k hľadaniu ďalších.

Kniha kníh ti ich ponúka neustále, len si na ňu musíš nájsť čas. Napríklad namiesto chvíľ túlania sa internetom. Možno

aj preto, aby si sa nenechal zviest' žiadnou originálnou pozvánkou, ako to bolo aj v prípade tohto článku. Tentokrát však s dobrým cieľom.

„Ten, čo zostúpil, je ten istý, čo aj vystúpil ponad všetky nebesia, aby napl-

nil všetko. (...) aby sme už neboli malými deťmi, ktorými sem-tam hádže a zmieta hocikaják vietor klamlivého ľudského učenia, ktorý podvodne strháva do bludu. Ale žime podľa pravdy a v láske všestranne vrastajme do toho, ktorý je hlavou, do Krista“ /Ef 4, 10, 14-15/.

Článok pochádza z portálu www.igospel.sk a bol publikovaný so súhlasom tvorcov.

Vážnom si vtedy, keď sa slobodne nerozhodneš pre to, čo ťa naplní najväčším šťastím, ale iba zaplní priestor v tebe a ukradne čas.

Z ANJELSKEJ LAVICE VIII.

Simonka Trecáková

Zvonííí! Slová, ktoré žiaci nie veľmi radi počujú, ale v nebi sa ich nevedia dočkat'. Novým rokom na našej zemi začal i nový školský rok v triede 4. A(njelská). Naši kamaráti znova sadajú do školských lavíc a znova majú pre vás pripravené ďalšie dobrodružstvo.

Ahojte, kamaráti! Ako sa máte? Dlhो sme sa nevideli, no je opäť čas, aby sme si prevetrali batohy a zažili úžasné chvíle s anjelikmi. Tak čo? Idete? Naposledy, keď sme s nimi boli, prichystali pre svojich učiteľov nádherné prekvapenie. Istotne si ešte pamätáte ten skvelý ohňostroj. Aj učiteľom sa nesmierne páčil. A dopočula som sa, že oni na to nezabudli. Ale už predbieham. Ak ste zvedaví, čo nové sa udialo v našej triede, tak šup, šup, šup do čítania. Círrr! A už to začalo. Na Univerzite anjelov sa spustil nový školský rok. Čas prázdnin anjeličkovia mali za sebou a plní nedočkavosti znova zasadli do svo-

jich školských lavíc. „Čo asi budeme tento rok preberať?“ pýtali sa medzi sebou. Po menšom šume v triede sa otvorili dvere a vstúpil k nim známy učiteľ. Anjeličkovia sa mu veľmi zaradovali, lebo vedeli, kto to je. No aby bolo všetko dodržané, predstavil sa: „Dobrý deň, moji milí žiaci. Som anjel Rafael a tento rok budem vašim učiteľom zemepisu. Spoločne sa pozrieme na všetky známe i neznáme krajiny. Pri svojej práci som preletel mnoho miest a verte mi, že sa s vami o ne rád podelím...“ Lenže kým pán učiteľ pristúpil k tabuli, aby začal vysvetľovať látku, zo školského rozhlasu sa ozvala nečakaná správa: „CHRRR! Dobrý deň, anjeličkovia. Prihovára sa k vám riaditeľ školy. Vitam vás v novom školskom roku. Dúfam, že sa naň tešíte. Prajem vám plno síl a odhodlania, aby ste získali čo najviac vedomostí. Dovoľte mi však, aby som tento začiatok otvoril menšou slávnosťou. Istotne si ešte všetci pamätáme ohňostroj, ktorý ste nám vy, naši šikovní anjelici, pri príležitosti ukončenia roka pripravili a chceme sa vám zaň odvdáčiť. Budúci týždeň sme preto pre vás usporiadali KARNEVAL. Každý z vás nech si pripraví to najkrajšie čo má. Originalitu nechávame na vás. Slávnosť sa bude konať v telocvični. VŠETCI STE SRDEČNE VÍTANÍ! My, učiteľia,

sa už veľmi tešíme. Ďakujem a prajem vám krásny deň. CHRĚŘŘ!!!“ V triede na pár sekúnd zavládlo ticho, no po chvíli sa ozval jasavý krik. „Jééé! Jupíí! Budeme mať karnevááá!!!“ tešili sa anjeličkovia a anjel Rafael mal čo robiť, aby ich vôbec prekričal. Ovácie boli veľké, ale o pár minút ich hlásky postupne začali utíchať, až sa zmenili na otázku, ktorá sa medzi anjelikmi čím ďalej tým viac šírila: „Lenže čo je to karneval? Nič také sme nikdy nemali.“ Anjel Rafael sponzoroval ich záhadné pohľady a nako-

nec sa rozhodol, že dnešnú hodinu zemepisu vymení za krátke oboznámenie sa s touto slávnosťou. „Karneval je taká milá slávnosť detí na zemi. V tento deň si prichystajú rôzne

masky, oblečú sa do kostýmov a takto musia medzi sebou hádať, kto kým je. Je to veľká zábava...“ „Jéé... a to môžeme mať masky aj my? Napríklad môžeme byť nejakí svätí?“ pýtali sa anjelici nedočkavo. „Áno, samozrejme. Aj vy môžete mať kostým. A myslím, že bude úplne skvelé, ak si zoberiete ako vzor pre svoju masku niektorého z našich obyvateľov,“ prikývol anjel Rafael. „Super. Ja budem svätý Peter! A ja sa vychystám za nášho pána učiteľa Františka. A ja si prinesiem so sebou šaty, aké mal na zemi náš učiteľ Vincent...“ kričali anjelici medzi sebou a predbiehali sa, kto sa prvý ozve. Ani sa nenazdali a bol koniec hodiny. Od tej chvíle ich hlávky mysleli len na to, ako si čo najkrajšie vyzdobíť svoj kostým. Tej veľkej slávnosti sa jednoducho nevedeli dočkať. Týždeň ubehol ako

voda až NADIŠIEL OČAKÁVANÝ DEŇ. Anjeličkovia dokončovali posledné úpravy sa svojich kostýmoch, zháňali potrebné veci a doladovali každý malý detail. Sála bola úplne prepĺnená. Pani učiteľka Cecília vybavila nebeský zbor a nechýbal ani pán riaditeľ spolu s celým zástupom učiteľov. Zábava sa začala. Spustila sa hudba a všetci sa dali do tancu. Nechýbali ani sladkosti a výborné chlebičky pripravené ich kuchárkou Lujzou. Potom si moderátor večera

zavolať k sebe každého z účinkujúcich. Učiteľia zvolili

sv. Pavla. Už na zemi bol veľmi výrečný preto vedeli, že tejto úlohy sa chopí skvelo. A nemýlili sa. Najskôr každý prezentoval svoju masku. Boli tam predvedení svätí takmer z celého neba. Každý

o svojej maske i o danom svätom niečo povedal a tiež zaspieval krátku pesničku alebo povedal báseň. Za svoje výtvary každá z masiek dostala sladkú maškrtu. Zábava prebiehala v plnom prúde. Anjelici sa vykrúcali jeden vedľa druhého. Ani si poriadne nevšimli, či ten, s kým práve tancujú, sedí s nimi v rovnakej lavici alebo je z opačného konca ich triedy. Skákali a spievali a tancovali, ako len vládali. Nožičky im behali jedna radosť. Keď hudba skončila, rozhodli sa niekoľkí z nich, že si dajú limonádu. „Čo by ste povedali na malé občerstvenie?“ prihovoral sa anjeli Radko k ostatným. „To je výborný nápad! Poďme za tetou kuchárkou. Ona má istotne pre nás niečo pripravené.“ A tak rýchlo utekali k stolíku s malinovou. Keďže im už bolo horúco, rozhodli sa, že si masky dajú dole.

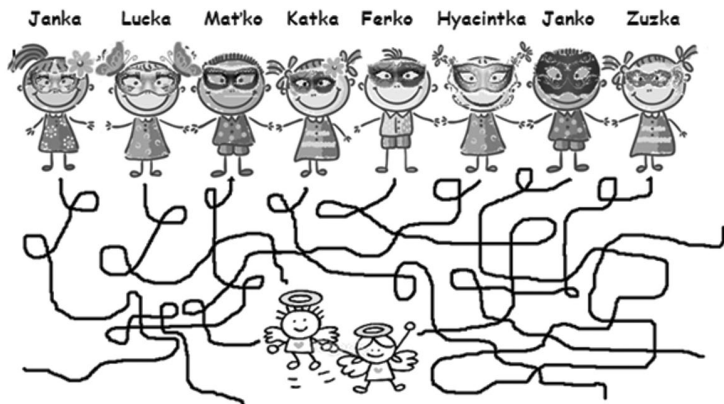

No len čo tak urobili, všimli si, že tam nie sú sami. Spolu s anjeličkami sa na karnevale ocitli tri malé deti. Anjeličkovia si to vôbec nevšimli. Tak dobre sa s nimi zabávali, až si mysleli, že i oni sú ich spolužiaci. Veď v triede ich je strašne veľa. Svojimi očkami si obzerali neznámych návštevníkov a netrvalo dlho, zasykali ich svojimi zvedavými otázkami: „Ako ste sa ocitli na tomto karnevale?“ Záhľadné detičky sa usmiali, svojich kamarátov silno vystískali, a potom im vyrozprávali všetko, na čo sa ich anjeličkovia pýtali. „Minulý týždeň prišiel za nami pán riaditeľ a spýtal sa, či k vám nechceme prísť na karneval. Vraj máme toho veľa spoločného. On vedel, že vám to istotne vaďiť nebude. Veď ste podľa neho úplne skvelí. Tak sme to teda skúsili. Dúfame, že sa nehnévate.“ „My a hnevať sa? Nieee,“ kričali anjelici od radosti. „Veď je to úžasné! Ďalší noví kamaráti!“ tešili sa a od radosti

skákali tleskajúc rukami. „Ale povedzte nám, kto ste a odkiaľ pochádzate? Vy nie ste z našej školy, že nie?“ pýtali sa zvedavo. „Nie,“ začali deti. „My pochádzame zo zeme a je dosť možné, že i na nás ste tam dole dávali pozor. Preto sme veľmi šťastné, keď tu dnes môžeme byť s vami, aby sme sa vám poďakovali za ochranu. Tam, kde sme bývali, taká oslava nebola. Sme príbuzní a pochádzame znádhrejnej dedinky Fatima. Je to krásny kraj a žilo sa nám v ňom skutočne dobre. Dokonca sme tam zažili dobrodružstvo o akom sa nám ani neshnivalo...“ „A ako sa voláte? Povedzte nám svoje mená,“ kričali anjeličkovia a ťahali svojich kamarátov za ruky. „Ach, kamaráti,“ pokračovali deti „rady vám povieme o sebe viac, no táto skvelá pieseň si zaslúži, aby sme si na ňu zatancovali. Podmeeeeee...“ a už utekali kričať, tleskať, radovať a zabávať sa.

Tak čo, kamaráti? Ako sa vám pozdáva začiatok tohto nového školského roku. Anjeličkovia ho začali veľmi veselo. A aj ich noví kamaráti sú skvelí, všakže? Takže? Ste zvedaví, kto to vlastne prišiel k anjeličkom na karneval? Len tri deti našli k anjeličkom cestu. Skúste na to prísť v tomto labyrinte.

Tri záhadné deti: _____ a _____ a _____

„To je taká skvelá zábava,“ kričali anjelici nahlas „A ešte ak ste tu aj vy, tak je to super,“ tešili sa spoločne a ako im krídelká a nožičky stačili, tancovali, zabávali sa a učiteľský zbor sa na nich s úsmevom díval. Keď prišiel čas na prestávku, chytró sa chytili za ruky a už utekali k najbližšej lavičke, kde by si mohli vychutnať koláč, ktorý dostali za krásne masky. Práve toto bol ten čas, ktorý anjelíčkovia využili, aby zasypali svojich nových kamarátov otázkami. „Povedzte nám o zemi. Mali ste tam aj vy takéto oslavy? A ako to vyzeralo v kraji, kde ste žili?“ pýtali sa jeden cez druhého. Deti na malú chvíľku zosmutneli a začali: „Tam, kde sme bývali, sme takéto slávnosti nemali. Boli sme veľmi chudobní. Našou jedinou zábavou bolo páš

ovečky a hrať sa s kamienkami. V tom čase zúri-la vojna. Báli sme sa vychádzať von a aj preto sme si mysleli, že veľa zaujímavého v našej dedinke nezažijeme, až do jedného krásneho dňa...“ vtedy

sa ich očká rozžiarili a na tváre im vyskočil nádherný úsmev. „13. máj 1917. Raz, keď sme pásli ovečky, uvideli sme jednu nádhernú pani. Takú peknú bytosť sme ešte nikdy nikde nevideli. Najprv sme sa jej báli, ale keď k nám prehovorila naše srdiečka naplnila nesmierna radosť.“ „A kto bola tá pani?“ s napätím anjelici počúvali a čakali, čo im deti povedia. „Tá pani bola vaša pani zástupkyňa – Panna Mária. Ach, bola taká krásna! Zverila nám mnohé tajomstvá a dokonca povedala, že i vojna sa čoskoro skončí. Boli sme šťastní. Túto radosť sme chceli všetkým naokolo oznámiť, ale nikto tomu neveril. No jedného dňa, presne 13. októbra 1917, sa ukázala aj ostatným ľuďom a vtedy nám všetci uverili. Pani povedala, ako veľmi

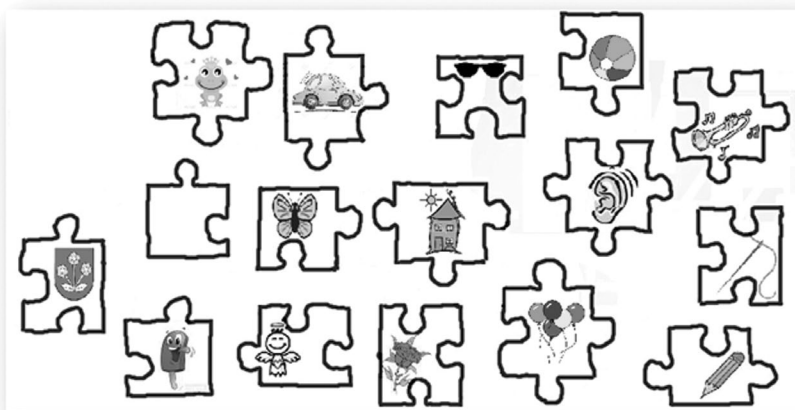
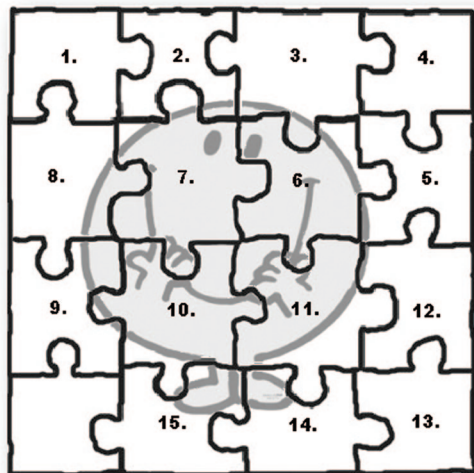
nás lúbi a ako sa jej páči, keď sa modlíme. Dokonca modlitbou dokážeme zachraňovať mnohých hriešnikov pred peklom. Aj tam nás pani vzala a bol to strašný pohľad. Práve preto sme sa rozhodli, že „záračnú modlitbu“ sa budeme modliť ešte viac, aby sme zachránili čo najviac duší pred týmto hrozným miestom.“ „Wáááw,“ vzdychli si anjelici a už už sa začali vypytovať na tú zvláštnu modlitbu, o ktorej sa dozvedeli. Lenže v tom začala znova hrať hudba a aj keď sa im to deti snažili povedať, nebolo ich veľmi počuť. Tak sa teda rozhodli, že to anjelikom venujú iným spôsobom. A ten bol skutočne skvelý. Na konci karnevalu pribehli detúrence za anjelikmi a odovzdali im jednu veľkú škatuľu. Keď

sa na nich anjelici začudovane pozreli, malí pastierikovia sa usmiali a svojim kamarátom povedali: „Kvôli hudbe ste nás asi nepočuli a práve vtedy sme hovorili i o modlitbe, ktorá je

taká záračná. Rozhodli

sme sa preto ukryť ju do tohto darčeka. Snáď sa vám bude páčiť a tiež dúfame, že sa s vami nevidíme naposledy.“ „No to si píšete, že sa nevidíme naposledy,“ kričali anjelici a silno vystískali deti na rozlúčku. „Zajtra sa môžeme ísť spoločne zahrať. Len čo skončí vyučovanie, vidíme sa na ihrisku a dáme si zápas,“ navrhli anjelici. Deti súhlasili a rýchlo utekali, aby neprišli neskoro na večeru. Anjelici dlho obzerali škatuľu. Po chvíli ju otvorili a v nej uvideli niečo, čo ešte v rukách nemali. Boli to malé dieliky s rôznymi obrázkami. Pochopili, že obrázky musia vkladať do pripraveného plánu a až tak odkryjú tajomstvo obrázka.

Vy určite túto hru poznáte. Pred vašimi očami je puzzle a plánik, ktorý treba vyplniť. Na každom dieliku je obrázok. Doplňte obrázky do dieliku a ich začiatkové písmenká vám odhalia tajomstvo „zázračnej modlitby“, ktorú nechali deti svojim kamarátom, anjelikom.

Anjelici boli z tohto darčeka veľmi natešení. Hneď na druhý deň, keď sa stretli s deťmi na zápase, im povedali o modlitbe, ktorú v škatuli našli a slúbili im, že len čo pôjdu na zem, dajú o nej vedieť i ostatným deťom, aby sa stále viac šírila a aby sa ju modlil každý.

Tururúúú! Zvukom trúbky sa končí dnešné dobrodružstvo, milí kamaráti. Som šťastná, že ste spolu so mnou znova zasadli do školských lavíc. Aj anjelici sa tomu veľmi potešili. Tak ako po minulé roky i teraz majú pre vás pripravených ďalších pár dobrodružstiev. A toto bolo len jedno z nich. Pri ďalšom sa vidíme nabudúúúce. PAPA PAPA!!!

VEĽKONOČNÉ KRASLICE

Ozdobené vajíčka sú symbolom Veľkej noci a táto tradícia siaha až k Mezopotámii. V dnešnej dobe majú ľudia veľký záujem o kúpu zdobených alebo čokoládových veľkonočných vajíčok, ale budme úprimní, zdobenie vlastnými rukami, je vždy oveľa väčšia zábava!

A čo dievčence, už ste pripravili pre svojich šibačov a polievačov vajíčka? Ak nie, tak si teraz pomocou farbenia s odvarom z cibulových šupiek pripravíme spoločne. Touto tradičnou a pritom jednoduchou metódou sa dajú vytvoriť kraslice, ktoré neurazia nejedného mládenca.

Čo budete potrebovať:

- *cibulové šupky,*
- *hrniec s vodou,*
- *vyfúknuté vajíčka,*
- *rôzne kvety a lístky,*
- *nastrihané kúsky pančúch,*
- *niť.*

- Nastrihajte si pančuchy (na také veľkosť, aby obalili vajíčko a aby sa dal vytvoriť uzol).

- Umiestnite svoju flóru, ktorú chcete mať vytlačenú na vajíčku. Keďže na Veľkú noc počasie ešte nemusí priať ani púpavovým listom ani sedmokráskam, môžete skúsiť napríklad kúsky vetvičiek tují, ale aj mrkvovú, petržlenovú alebo kôprovú vňať, menšie listy z brokolice, kalerábu alebo kapusty, interiérové rastlinky — napríklad kvietky tzv. africkej fialky alebo lístky brečtanu.

- Opatrne zabaľte vajce a rastlinku do pančušky, ihlou si upravte pokrčenú rastlinku a spravte uzol na strane kde nie je rastlina.

- Naplňte hrniec šupkami a vajíčkami a zalejte vodou na najvyšší stupeň.

- Ak začne vriieť, znížte plameň na stred a varte 12 až 15 minút. Pozrite sa na ne po 12 minútach, či je farba podľa predstáv. Ak nie a šupky boli dosť bledé, tak môžete pridať sáčok čaju alebo mletú kávu :). Ak áno, vajíčka umiestnite do sitka a pustite na ne studenú vodu a následne opatrne odstráňte pančucháče.

Máme hotovo! Krásnu Veľkú noc!

Zdroj: www.kreativita.info

ELIAS VELLA: VÝSTUP NA HORU MANŽELSTVA

Daniel Hrenák

Ak ste o autorovi ešte nepočuli, tak Elias Vella je františkán minorita z Malty, ktorý už stihol byť provinciálom minoritov, správcom farnosti, arcibiskupským delegátom a v súčasnosti pôsobí ako diecézny exorcista. Popritom vedie semináre, prednášky a exercície po celom svete. V našich končinách ho ľudia poznajú ako autora viacerých kníh, ktoré už sú preložené do slovenčiny a češtiny.

Výstup na horu manželstva je podľa mňa dokonalým názvom, ktorý v sebe vystihuje všetko to, o čom vzťahy a samotné manželstvo je. Tak ako sa samotný výstup skladá z dvoch fáz — prípravy a samotného pochodu, je aj kniha rozdelená do dvoch častí — teoretický základ a objasnenie pojmov (to, čo si treba objasniť a uvedomiť, aby sme boli na rovnakej vlne) a manželstvo v praxi (s čím sa môžeme počas putovania stretnúť a na čo si dávať „bacha“).

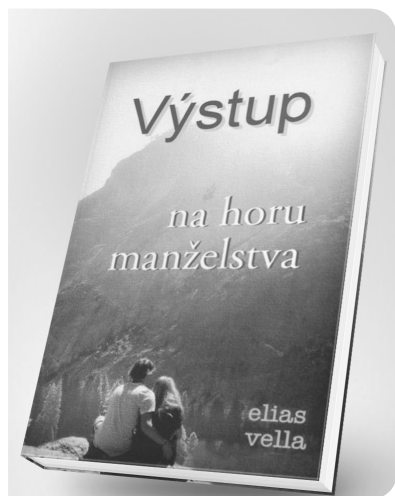
Keď sa rozprávam so snúbencami, vždy im kladiem otázku: „Prečo sa chcete vziať?“ Žena odpovie (vždy odpovedá

prvá): „Preto, že chcem byť milovaná.“ Muž dá tú istú odpoveď. Chce sa oženiť, pretože chce byť milovaný. Ale ak to má byť takto, kto bude milovať? Predstavte si, že títo istí dvaja vojdú do kuchyne. Muž povie: „Som tu, aby som sa najedol.“ To isté povie žena. No a základná otázka znie: „Kto bude variť?“

V prvej časti sa dozvieme o podstate a princípoch kresťanského manželstva — prečo vlastne niečo také existuje, čo to znamená mať povolanie k manželstvu, či vôbec potrebujeme prijať nejakú sviatosť manželstva, prečo je manželstvo cestou a nie cieľom, kde v Biblii môžeme nájsť vzory a značky, ktoré nám môžu na našej ceste pomôcť... Občas sa čítanie môže zdať až príliš teoretické (aj keď páter Vella píše veľmi pútavo a vôbec nie suchopárne), ale nie je to časť, ktorú by ste mali preskočiť.

V manželskom páre nosí každý odlišné okuliare a pozerá sa na druhého cez tie svoje. Nie je dôležité zisťovať, kto z nich má pravdu a kto nie, hádať sa a dokazovať, kto sa mylí, dôležité je prijať jednotu napriek odlišnosti. Je smutné, že veľa manželov si to neuvedomuje a ich manželstvo končí rozpadom.

Elias Vella píše druhú časť s nadhľadom psychológa, ktorý pomáhal s riešením

problémov už nejednému manželskému páru a vie, že za zatvorenými dverami bytu alebo domu to väčšinou nie je v štýle „žili šťastne až do smrti“. Pripadalo mi to, akoby som si na papier napísal slovo „manželstvo“, ale v každej kapitole som ho vyslovoval inak: komunikácia, porozumenie, ústupky pre vzájomné dobro, spoločné riešenie konfliktov, prijatie daru detí, spravodlivé rozdelenie úloh v rodine, vzájomné darovanie sa... Jedno manželstvo, dvaja ľudia, tisíce možných situácií.

Zamilovať sa je niečo, čo sa stane. Ale milovať je rozhodnutie.

Ešte by sa patrilo povedať, že kniha nie je určená iba manželom alebo snúbencom, ale každému, koho aspoň trochu zaujíma, ako to v tom manželstve asi funguje alebo prečo to niekomu v tom manželstve nefunguje a ako prispieť k náprave (a ako bonus každej kapitoly je na konci modlitba vyjadrujúca vďaka alebo prosbu za manželstvo a veci s tým súvisiace).

Táto kniha by mala byť zavedená ako povinná literatúra v predmanželskej náuke. A niektoré vybrané kapitoly do prípravy na sviatosť birmovania. A určite by mala byť medzi odporúčanými knihami pre páry, ktorým končí životnosť zalúbenia sa a dostávajú sa do ďalšej fázy, kedy sa rozhodujú čo ďalej. Čítajte. :)

Foto: internet

Milí čitatelia!

*Od budúceho čísla pre vás pripravujeme novú rubriku s názvom **Vaše otázky***

*– **naše odpovede**. Hlavnou témou tejto rubriky budú práve vaše otázky, ktoré nám môžete posielat'*

na mail.zmm@zmm.sk.

Vaša otázka môže byť zameraná na nejaký problém, ktorý máte alebo na to, čo prežívate a nevíete si s tým rady (alebo aj témy, ktoré považujete za dôležité a potrebovali by ste na ne odpoveď alebo argumenty). Čakajú na vás ochotní ľudia prichystaní zodpovedat' to, čo považujete za dôležité na diskusiu.

V prípade, že nechcete, aby bolo vaše meno uvedené pod vašou otázkou, napíšte to do poznámky, my to budeme plne rešpektovať'. Po odoslání otázky môžete uviesť aj meno osoby, ktorej by ste ju radi adresovali.

Tešíme sa na spoluprácu s vami! :)

**„KEĎ SA MODLÍME ZA SEBA,
VEDIE NÁS K TOMU NUTNOSŤ,
KEĎ SA VŠAK MODLÍME ZA INÝCH,
VEDIE NÁS K TOMU LÁSKA.“**

PRESEDNÍCTVO 2012–2015

